לשבעה עשר בתמוז

וארץ שפל רוחי ונקלה כבודי /
לנער שחה נפשי וקודרת
ידי / הלנצח יחשף סתרי
ויום נגדי / דורים גלי נפשי וקודרים /
שפיני בגדי / רודי זכרי יגוני אחוני כשדי
ותהיה יי' מגן בעדי //
בעדי אתה גור נכה ומלאכה קדש יעשה
דורי חלל כהו וחדש / הלא ביום זה נקרה
נוס ושברה נקדש / בחדש הרביעי בשבעה
עשר לחדש //

מגן

בחדש הרביעי חטאנו על כרות
ואלות / בשבעה עשר
לחדש כמעט יגעתי ולא
מצאתי מנוחות / נשא נשאתי ועל כל ראש
קרחות / כי ביום זה נשתברו הלוחות //
הלוחות יגעוני וסבבוני תלאות / ונבזה יד
צרי ושרני בכל מחות / סוב נא והבן מחילתי קץ
פלאות כי שמש ומגן יי' נפלאות //

בחדש הרביעי ראיתי עולת אויב
אין ואין מעמיד /
בשבעה עשר לחדש הייתי
לאכל ולהשמיד / ולא מצאתי מנוח ומכאובי
נגדי תמיד / כי ביום זה בוטל התמיד //
התמיד יום הוסר נמרה ילדתי כיולדת חבלים /
ומספרי גדל כמספר הדרמון כתלים / סוב נא
והשב דרויך אל שוכן שחקים / יחיינו מיומים //

בחדש הראשון בראשונה נתננו ·
אשר גזרנו שומכו · משנה
עשר לחדש גרותינו כבו ·

וכמשפטה דושכו · ונמשכות אביונים על יונקים
השלכו · ועל אלהי ישראל נסמכו · //
נסמכו · עלי ימי יום ביאתו ומדי אדר בחדשו /
הכיר יפנחו רנה ויכינו לכם להקדישו · דלו
עיניהם למרום ישראל קדושו · ואשר נתן כתר
מלכות בראשו //

בחדש הרביעי זעם נגר נשאתי
ואיתן כי הכעיר · משבעה
עשר לחדש אלה אחזתני

ומצר ימשני · טובה נשיתי ותמנה משלום נפשי
יאתגרת שעיר · כי ביום זה הובקעה העיר
העיר יום הובקעה בקום תיתן ורונדיאל · ואזלת
ידי ולא רוצחתי יד לאל · סוב נא וקדש פליטת
גולת אריאל · והקדישו את קדוש יעקב ואת

אלהי ישראל //

בחדש הרביעי יום הוחן תוכחות

ועברך / בשבעה עשר

לחדש כבודי גלה ותפארתי

הוסרה / לשברי לוח נהה ומכתב נחלה ורוחי

נשברה / כי ביום זה שרף אפוסטמוס את

התורה // התמיד יום נשרפה ארמון -

יגוני / ושבתו משוש ששי וזקני / סוב נא

ואין בעינך עדת אמוני / רנת רעת ויראת יי'

בחדש הרביעי יגוני יורד -

בססמחה וזה כל /

בשבעה עשר לחדש נוי

צום צר ואת יעקב אכל / שמות שנה על שנה

מרור ביום זה אוכל / כי ביום זה העמיד

צלם בהיכל // בהיכל העמיד סמל קנאה

והתעבה / ובו אובלה רוחי ותוחלתי נכזבה

סור נא רחם ורפא משובת עמך והחבש
נדכה / השיבנו ה' אליך ונשובה /

סלח

לנו אבינו כי ברב אולתנו
שגינו מחול לנו מלכנו
כי רבו עונינו /

אל ארך אפים אתה ובעל הרחמים נקראת
גדולת רחמיך וחסדיך תזכור היום ובכל יום
לזרע ידידיך / תפן אלינו ברחמים / כי אתה
הוא בעל הרחמים / בתחנון ובתפלה נקדם /
כמו שהודעת לענו מקדם / ומחרון אפך תשוב /
כמו בתורתך כתוב ובצל כנפיך נחסה ונתלונן /
כיום וירד ה' בענן / תעבור על פשע ותמחה
אשם / כיום ויתיצב עמו שם / תאזין שונו
שוע ותקשיב מנו מאמר / כיום ויקרא
בשם ה' ושם
נאמר //

ויעבר ייׄ על פניו ויקרא ייׄ ייׄ
אל רחום וחנון ארך אפים
ורב חסד ואמת נוצר חסד
לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקה׃

וסלחת לעוננו ולחטאתינו׃
ונחלתנו׃ סלח לנו׃
אבינו׃ כי חטאנו׃ מחול
לנו׃ מלכנו׃ כי פשענו׃ כי אתה ייׄ טוב וסלח
ורב חסד לכל קוראיך׃ האזינה ייׄ תפלתינו׃
והקשיבה לקול תחנונינו׃ שועה תפלתינו׃
ייׄ הושיעינו האזינה ואל דמעתינו אל תחרש׃
על נהרות בבל שם ישבנו׃ גם בכינו׃ בזכרנו׃
את ציון׃ על ערבים בתוכה תלינו׃ כנורותינו׃
כי שם שאלונו׃ שובינו׃ דברי שיר ותוללינו׃
שמחה שירו לנו׃ משיר ציון׃ איך נשיר את
שיר ייׄ על אדמת נכר׃ אם אשכחך ירושלים

תשכח ימיני // תדבק לשוני לחכי אם לא ז-
אזכרכי אם לא אעלה את ירושלים על ראש -
שמחתי // זכור יי׳ לבני אדום את יום ירושלים
האומרים ערו ערו עד היסוד בה // בת בבל -
השדודה אשרי שישלם לך את גמולך שגמלת -
לנו // אשרי שיאחז ונפץ את עולליך אל -
הסלע // זכרנו יי׳ ברצון עמך פקדנו בישועתך //
זכור רחמיך יי׳ וחסדיך כי מעולם המה // זכור
רחמיך אשר מעולם כי מעולם קוינו לך //

הטה

אלהי אזנך ושמע פקח
עיניך וראה את שוממותינו.
והעיר אשר נקרא שמך
עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו
לפניך כי על רחמיך הרבים יי׳ שמעה יי׳ סלחה
יי׳ הקשיבה ועשה ואל תאחר למענך אלהי כי
שמך נקרא על עירך ועל עמך //

סליחה

אלהי ישועתינו / שובה נא שבותינו / ורחם
את שוממותינו / ואורך גלותינו / אחרי
שנה משנה בזכרנו עונותינו / כאם כן אושה
דברים ארעו את אבותינו //

נא אלהי הרוחות / וחוקר חדרי טוחות / שובה
שיות נדחות / נפוצות לארבע רוחות / אחרי
שנה משנה בזיון זה אנחות / וגם [illegible]
קריות / לקול בכות ונאחות / כיום עקב
אקנאות / נשתברו הלוחות //

ובכל ימי היותינו / נאנחה על גלותינו //

דלה מטיט היון אשר טבע ואין מעמיד / ערך
עתה להתכל לבוז ולשבה ולשמיד / אחרי שנה
משנה / כיום ניר הדר הנעמיד / ובו בוטל
התמיד // עלי זאת כל ימותינו / אשכו
ראותינו. //

רהוטה

אנשי אמונה אבדו. באים בכח מעשיהם
גבורים לעמוד בפרץ דוחים את הגזרות
היו לנו לחומה ולמחסה ביום זעם
זועכים אף בלחשם חמה עוצרים בשועם
טרם קראוך עניתם יודעים לעתור ולרצותך.
כאב רחמת למענם לא השיבות פניהם ריקם
מרוב עוננו אבדנו. נאספו ממנו בחטאינו.
סעו. המה למנוחות עזבו. אותנו. לצרות ולאנחות
פסו גודרי גדר צמתו. משיבי חמה
קמים בפרץ אין ראוים לרצותך כאפס
שוטטנו. בארבע פנות תרופה לא מצאנו.
שבנו. אליך בבושת פנינו. לשחרך אל בעת צרותינו.

אל מלך ויעבר

וסלחת לעונינו ״ סלח לנו ״
כי אתה ״ האזינה ״
ישועה ״ אלהים אל דמי לך אל תחרש ואל
תשקט אל ״ כי הנה אויביך יהמיון ומשנאיך
נשאו ראש ״ על עמך יערימו סוד ויתיעצו
על צפוניך ״ אמרו לכו ונכחידם מגוי ולא
יזכר שם ישראל עוד ״ כי נועצו לב יחדו עליך
ברית יכרתו ״ אהלי אדום וישמעאלים מואב ו
והגרים ״ גבל ועמון ועמלק פלשת עם יושבי
צור ״ גם אשור נלוה עמם היו זרוע לבני לוט
סלה ״ אלהים באו גוים בנחלתך טמאו את
היכל קדשך שמו את ירושלים לעיים ״ נתנו
נבלת עבדיך מאכל לעוף השמים בשר חסידיך
לחיתו ארץ ״ שפכו דמם כמים סביבות
ירושלים ואין קובר ״ אל נקמות ה׳ אל נקמות
הופיע ״ הנשא שופט הארץ השב גמול על
גאים ״ לה׳ הישועה על עמך ברכתך סלה ״

נתן מאורים תקיע כנגש גוים והטעיה //
למה פרצת גדריה וארוה כל עוברי דרך //
יכרסמנה חזיר מיער וזיז שדי ירענה //
זכור זאת אויב חרף יי׳ ועם נבל נאצו שמך //
זכרנו יי׳ ברצון עמך פקדנו בישועתך // זכור
רחמיך יי׳ וחסדיך כי מעולם המה // זכור
רחמיך אשר מעולם כי מעולם קוינו לך //

הט״׳
סליחה

שעה נאסר אשר נמסר ביד בבל ובן שעיר
לך יהוה זה כמה ויתחנן כבן צעיר
חוללך ינור כלב עגור בתחנון מיהו יבעיר
אשר יבכה ביד רוכב קינים והגה יעיר
יום גבר האויב ותבקע העיר //

לזאת אבכה ואספוק כף ביום אחז קראוני
ועל רגל · העגל והלאות יגאוני
והגוים אליל בהיכל כליל ונבוזר הביאוני
וגם השעיר האדיר ומעשותי כלאוני
ורדוני בני נכר ותהפך צר בנפש הצעיר ״
יחד אתחל ואתחלחל ביום שדי דחפני
והשטימן יונמן כשבלת שטפני
ובקשמו ביום אטו לכל רוח דחפני
ונהנה שבי ארץ נבי אשר כדור נגשני
מאד אשן וגם שטן ויד פרס הדפני
וגם נגיד · שלח יד הנער הצעיר ״
הוד לבי ורושגבי הנער אטן יעשן
העלני ושואתני ואחרך לקוש שטן
בנה בית זבול והשב נבול הכרמל והבשן
ושן עקח ונקם קח מאגר ומרשן
שמוט אלם ואת ישלם הרושעה והרושעיר ״
יום נבחר

רהוטה

אז בבגדי חמרי דר מעוני / בהשתמך עלי -
נפשי ביד עוררי מעוני / גבר עלי צר במחלוס
להכניעני / אפו טרף וישטמני // דרכו
זנחתי אשר לי הורה / הן כל העיר העיר זעם
אף ועברה / ונעריו כי הריק ואין בי ירה /
וישימוני לו למטרה // אלמו על ביום זה
תלאות / טרפו חיתי וישימוני למשאות /
ינעה רוחי ינוע והלאות / נעויתי משיוע
נבהלתי מראות // כל אלה במכרי יעוררנו
אנחות / למה אל השיקתני ולוהטת כי כמל -
ותנחות / ימטר אגדיל ואריך זמות /
כי ביום זה נשתברו הלוחות // נועד
עלי נר והמוני הגזיד / סבבוני ובין מנגלה
עבעתי ואין מעיריד / על כן אילי ברוחי -
ואני אמריד / כי ביום זה בוטל התמיד //

עריץ החזוני ואותו שכל / מחוץ ערוני עם נבל
ומכל / צר קרא עלי מועד עד כי אותה לא
אוכל / כי ביום זה העמיד צלם בהיכל //
רנה ערתי וחיתי מתוך עדה / את תהלתי לשוח ביום
עברה / המוני רבה ונס ידו בעוז נגרה / כי
ביום זה שרף אפוסטמוס את התורה //
הריקו עלי עין אויבי ביום זה הדבר המעיר / ועם
קדוש נשחתו וחמתו עלי העיר / ועם צר
השיאני ושטן בי הבעיר / כי ביום זה
הובקעה העיר // נחם נא יי׳ נחם נא
עניים נאחים / בשבעה עשר לחדש נוגשים
ונשתוממים / נגלגל רחמיך עליהם ונמרורים
אל מלך יושב על כסא רחמים //

אל מלך // ויעבר

וסלחת
לעוננו // סלח לנו //

כי אתה ״ האזינה יי׳ ״ שועה ״ עד אנה
יי׳ תשכחנו נצח עד אנה תסתיר את פניך ממנו.
עד אנה יי׳ תאנף לנצח [illegible] תבער כמו אש
קנאתך ״ עד מתי רשעים יי׳ עד מתי רשעים
יעלוזו. ״ למה לנצח תשכחנו. תעזבנו. לאורך
ימים ״ למה אלהים זנחת לנצח יעשן אפך
בצאן מרעיתך ״ למה יי׳ תעמוד ברחוק
תעלים לעתות בצרה ״ למה פניך תסתיר
תשכח ענינו ולחצנו. ״ אל תבא במשפט עמנו.
כי לא יצדק לפניך כל חי ״ אל תתן יי׳ מאויי
רשע זממו אל תפק ירומו. סלה ״ אל תשכח
קול צורריך שאון קמיך עולה תמיד ״ אל
תשליכנו מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממנו. ״
אל תשליכנו לעת זקנה ככלות כחנו. אל תעזבנו.
אל תעזבנו יי׳ אלהינו. אל תרחק ממנו. ״ אל תרחק
ממנו. כי צרה קרובה כי אין עוזר ״ אל ישוב דך
נכלם עני ואביון יהללו שמך ״ אל נא תשית

עלינו. חטאת אשר נואלנו. ואשר חטאנו //
חטאנו. עם אבותינו. העוינו. והרשענו //

חטאנו צורנו. סלח לנו -
יוצרנו //

שמע ישראל יי אלהינו. יי
אחד //

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם
ועד // יי הוא האלהים
יי הוא האלהים //

ככתוב בתורתך וידעת היום -
והשבות אל לבבך כי -
יי הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ -
מתחת אין עוד //

וכשחטאו ישראל במדבר
עמד משה
בתפלה לפניך ובקש רחמים על עמך וכן -

אמור בתפלתו יי אלהי סלח נא לעון העם
הזה כגודל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה
ממצרים ועד הנה. ואף אתה הבטחתנו בדברי
טובך מאז ואמרת לנו סלחתי. וכן כתוב ויאמר
יי' סלחתי כדברך / ולירושלים עירך אמרת
לא הנני נשפט אותך על אמרך לא חטאתי /
ואנו בושים ממעשינו ונכלמים בעונינו. הושחרו.
פנינו. ושנו חטאתינו. ונכפפה קומתינו. ושמני
אשמותינו. אין לנו פה להשיב ולא מצח להרים
ראש / ואיך נשא פנינו ונקשה ערפנו.
ונאמר לפניך יי' אלהינו ואלהי אבותינו. צדיקים
אנחנו. ולא חטאנו. אבל חטאנו. //

אשמנו

בגדנו. גזלנו. גנבנו.
דברנו. דופי. העוינו.
והרשענו. זדנו. חמדנו. חמסנו. חללנו. שבתות
וימים טובים. טפלנו. שקר. יעצנו. רע. כזבנו.

כחשנו. כחדנו. לצנו. מרדנו. מרינו. נאצנו.
נאפנו. נשבענו לשוא ולשקר. סררנו. עוינו.
פשענו. צררנו. קשינו. עורף. רשענו. שחתנו.
דרכנו. תעינו. תעבנו. תעתענו. סרנו ממצותיך
וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו׃

ואתה צדיק על כל הבא עלינו.
כי אמת עשית ואנחנו.
הרשענו׃

אשמנו מכל עם. בושנו.
מכל דור גלה
ממנו. משוש. דוה לבנו. בדויה החבל איוינו.
ונפרע פארנו. זבול בית מקדשנו. חרב בעונינו.
טירתנו. היתה לשמה. יפי אדמתנו. לזרים
כחנו לנכרים׃ ועדין לא שבנו מטעותינו.
והיך נעיז פנינו. ונקשה ערפנו. לאמור
לפניך יי׳ אלהינו. ואלהי אבותינו. צדיקים
אנחנו. ולא חטאנו. אבל חטאנו׃

פזמון ואחר כך

לענינו

עשקו. עמלינו. ומרוצץ ומורט מורינו י׳ נתנו.

עולם עלינו סבלנו עול שכירנו. עבדים משלו בנו. פורק אין מידם צרות רבות סבבונו. קראנוך יי׳ אלהינו רחקת ממנו בעונינו. שבנו מאחריך תעינו ואבדנו. ועדיין לא שבנו. ומתעייתנו. ואיך נעיז וכו׳.

פזמון ואחר כך

עזרא

הסופר אחר למניין

אלהי בושתי ונכלמתי

להרים אלהי פני אליך ואתה אלוה הסליחות חנון ורחום ארך אפים ורב חסד ואמת ולא עזבתם. אל תעזבנו אבינו ואל תטשנו מלכנו. ואל תשכחנו יוצרנו. ואל תעש עמנו כלה כחטאתינו. וקיים לנו יי׳ אלהינו את הדבר

שהבטחתנו בקבלה על ידי ירמיהו חוזך ככתוב
בימים ההם ובעת ההיא נאם ה' יבקש את עון
ישראל ואיננו ואת חטאת יהודה ולא תמצאנה
כי אסלח לאשר אשאיר ׃ ענה אל ישבב חטא
ושמע את תפלתינו. וקבל ברחמים וברצון את
בקשתינו. ומחול וסלח לכל עונותינו: כי אל מלך חנון
ורחום אתה ׃

אשרינו שאנו משכימים ומיחדים ערב בכל יום תמיד
פעמים באהבה אומרים שמע ישראל ה' אלהינו
ה' אחד ׃

נפילת אפים

רחום וחנון חטאתי לפניך ה' מלא
רחמים רחם עלי ה'
אל באפך תוכיחני ואל בחמתך תיסרני חנני ה'
כי אמלל אני רפאני ה' כי נבהלו עצמי ׃ ונפשי
נבהלה מאד ואתה ה' עד מתי ׃ שובה ה' חלצה

נפשי הושיעני למען חסדך ״ כי אין במות
זכרך בשאול מי יודה לך ״ יגעתי באנחתי
אשחה בכל לילה מטתי בדמעתי ערשי אמסה ״
עששה מכעס עיני עתקה בכל צוררי ״ סורו
ממני כל פועלי און כי שמע ייי קול בכיי ״
שמע ייי תחנתי ייי תפלתי יקח ״ יבושו
ויבהלו מאד כל אויבי ישובו יבושו רגע ״

תחנה

ייי אלהי ישראל שוב מחרון אפך והנחם על
הרעה לעמך ״

ייי נשקתי בחבלי ומכובד חלי צר לי
מאד ״

רבה אנחתי , מכובד צרתי , והכמל עברתי ,
ודוי שנה אין שאוני , כי גדול יום ייי
ונורא מאד ״

אמונת דברים / ביום זה מעוררים / אמרו הורים
אזרה נרומה / ביד גר נגומה / ביד שר שרומה
צרימה גדולה יחד //

יחזק לנגיד ביד גרי ועריי / הבקיע עירי
להחריב והשמיד / ונלם להעביד נביאי והחסיד
הרחיק יחד //

זוללתי רוחה / ותקו הנחה / והנה אנחה /
ומכתי נבואות / ומועדי מלאות / להשבית תלאות
והנה רבות יחד //

למה עזרת נוגר / ומושב ומכגר / ירוין הקגר
ואיכה בן בכור / בלא הון הבכור / ועון הזכור
הקנוא ה' עד יחד //

שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך //
קולנו תשמע ותחון ואל תדננו כיד אכזרים
למה יאמרו הגוים איה נא אלהיהם למענך
עשה צדקה ורחם עם סגולה אשר בחרת //
ה' אלהי ישראל

עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך
והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך //
י״י אלהי

ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו //
זכור רחמיך י״י וחסדיך כי מעולם המה //
יהי חסדך י״י עלינו כאשר יחלנו לך //
אל תזכור לנו עונות ראשונים מהר יקדמונו
רחמיך כי דלונו מאד // עזרנו בשם י״י
עושה שמים וארץ // חננו י״י חננו כי רב
שבענו בוז // ברוגז רחם תזכור ברוגז
עקידה תזכור ברוגז תמימות תזכור // י״י
הושיעה המלך יעננו ביום קראנו // כי הוא
ידע יצרנו זכור כי עפר אנחנו // עזרנו
אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו
וכפר על חטאתינו למען שמך //

מזמור מב

12

למנצח משכיל לבני קרח ״
כאיל תערג על אפיקי
מים כן נפשי תערג אליך אלהים ״ צמאה
נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא ואראה פני
אלהים ״ היתה לי דמעתי לחם יומם ולילה
באמור אלי כל היום איה אלהיך ״ אלה אזכרה
ואשפכה עלי נפשי כי אעבור בסך אדדם עד
בית אלהים בקול רנה ותודה המון חוגג ״
מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים
כי עוד אודנו ישועות פניו ״ אלהי עלי
נפשי תשתוחח על כן אזכרך מארץ ירדן
וחרמונים מהר מצער ״ תהום אל תהום
קורא לקול צנוריך כל משבריך וגליך עלי עברו ״
יומם יצוה יי׳ חסדו ובלילה שירה עמי תפלה
לאל חיי ״ אומרה לאל סלעי למה שכחתני
למה קודר אלך בלחץ אויב ״ ברצח בעצמותי
חרפוני צוררי באמרם אלי כל היום איה אלהיך ״

מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי
לאלהים כי עוד אודנו ישועות פני ואלהי׃

פרשה

ויחל משה את פני יי׳ אלהיו
ויאמר למה יי׳ יחרה אפך
בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים בכח גדול
וביד חזקה׃ למה יאמרו מצרים לאמר
ברעה הוציאם להרג אתם בהרים ולכלותם
מעל פני האדמה שוב מחרון אפך והנחם על
הרעה לעמך׃ זכור לאברהם ליצחק
ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך
ותדבר אליהם ארבה את זרעכם ככוכבי
השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן
לזרעכם ונחלו לעולם׃ וינחם יי׳ על הרעה
אשר דבר לעשות לעמו׃

ויאמר יי' אל משה פסל לך שני לחת אבנים
כראשנים וכתבתי על הלחת את הדברים
אשר היו על הלחת הראשנים אשר שברת ״
והיה נכון לבקר ועלית בבקר אל הר סיני —
ונצבת לי שם על ראש ההר ״ ואיש לא
יעלה עמך וגם איש אל ירא בכל ההר גם
הצאן והבקר אל ירעו אל מול ההר ההוא ״
ויפסל שני לחת אבנים כ
כראשנים וישכם משה בבקר ויעל אל הר
סיני כאשר צוה יי' אתו משה ויקח בידו שני
לחת אבנים ״ וירד יי' בענן ויתיצב עמו
שם ויקרא בשם יי' ״ ויעבר יי' על פניו
ויקרא יי' יי' אל רחום וחנון ארך אפים
ורב חסד ואמת ״ נצר חסד לאלפים נשא
עון ופשע וחטאה ונקה לא ינקה פקד עון
אבות על בנים ועל בני בנים על שלשים
ועל רבעים ״ וימהר משה ויקד ארצה

וישתחו

וישתחו ״ ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך
אדני ילך נא אדני בקרבנו כי עם קשה —
ערף הוא וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו ״
ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד כל עמך —
אעשה נפלאות אשר לא נבראו בכל הארץ
ובכל הגוים וראה כל העם אשר אתה בקרבו
את מעשה יי׳ כי נורא הוא אשר אני
עושה עמך ״

נשלמה צום תמוז

ליל תשעה באב

יחיל לבבי והומה   לשואב בנהי יסער
לאור היום כבואה   הולך כאש יבער
מדי שנה בשנה   יחגל יום הצעיר
הנבקעה בחטו   נראתו לה העיר

ויצמאו זלוג עפ״ב כיון

כשיוצאין והק

קינה

השפילו שבו והעריקו שפל   כי יש לאניות –
ותאניות כמל   על שודד יונדל בין ועוטל
הלילה ההוא יקחהו אופל
על קדרו כסילים יומעון האורב   ומני כככים –

שאורו

שחורות כעורב / ודמים הנזית הקול הערב /
ושכו אבני אש לדרכם הר חורב // אהה אהה
מי מלל אריאל יחרב / וכהניו בין קרניו תאכל
החרב / אי לך מזבח איך כן יתעשת / נתחי
הזבח בנתחי היוקרב / והשיתים שתו ושכרו עד
הרב / דמים עם דמים וקרבי עם קרב // אתי
זכרו זאת בקר וערב / הנהי יתד והי יכתל //

אהה על הקטורת ועל תמרות בשמו / ואוי על
הדוכן כי אלהים הדימו / איך אלהים זנח תפלת
בני הרומו / ושבר כלי נוגנים נחמו ומזעריו //
ונתש האולם אשר בנה בבריתו // ויקב אבנ כו״ר
בעברתו השיתו / אהה לשיר הלוים אשר –
נשכח טעמו / ואבדו המליצות ותרו יום תרומו /
והיום מר ינעם במכנו כנערו / והינן אחרית
שעת כוכים שמו / הלא נהלה הנור יום נשגב
רומו / ישבק צור מקומו / ויזל הר נופל //

אחרת

בליל זה יבכיון ויילילו בני / על חרבן ביתי
ונשרפו ארמוני / וכל בית ישראל יהגו בניגוני
ויבכו השריפה אשר שרף ה'
בליל זה הייליל דור עניה נדלת / ורוכית אהביה
כהיום נהדלת / ועורכת נכוח וקינים מיללת
יום שרה ביתה כלבה אוכלת / ויאמה נחלת
ואש יוקדת ה'
בליל זה הייליל חר סוערה עניה / ועיר בנורה
כדר כירוד הורה / ובת ציון נס היא לנגדה
מוכיה / נס היא עמנחה ונחת נהי נהיה
ותאמר ציון עזבני ה'
בליל זה החריבו ושרפו עיר בנורה / ונדל
רעמיה ולבה כמדורה / ודולקת נפשי בלבה
בוערה / ויבכה חומתה לעיר המאדירה / ולבני
לבכור ולגבירת המעירה / אבילים בחללים

ישירון השירה / ותחת הקינים הודה וקול
זמרה / ויאירו פנים כי הגדיל יי״

קינה למוצאי שבת

אוי כי קינת רבתה / יומי בן ויומי בת / ויהי
נועם שבת / בדוונאי שבת ״
ובשעת הבדלה / הרגשת קול יללה / איך חתה
והוללה / אין ההוללה / יום נבראה נבהלה
שולה ברוקה כלבת ״
וחללה לעגבים / אכלים השורוים / להריח
בשמים / עם קטורת הסמים / בוסמן יהירי
לאורים / ויהי יום זה מרורים / לבכי עדי
עד סבת ״
איכה שת הנהב / נאו לו חיל עם רהב / ועת
נבער אש להב / בתוך מזבח הזהב / יוקוס
חנת היוחבת ״

נהפך לקינים מחול ואין מבדיל בין קד׳ ל
לחול יבכה טוה וטחול כל עם נוצרים
כנכתי״
וכרוקים ויהי נועם כל עת יליל בנועם
איכה ישבה בזעם העיר רבתי עם
ביום פרו מזהעם ידידים נוצרים כנכתי״

עלי איכה ישבה

אכף ואך כף אל כף ואין סדורכים הדרך
כי בלול זה כל כבודי והודי בזה ושודד
והחת שירה אקרא איכה ישבה בדד״

איכה ישבה בדד העיר רבתי ע
עם היתה כאלמנה רבתי
בגוים שרתי במדינות היתה למס ״ בכה תבכה
בלילה ודמעתה על לחיה אין לה מנחם מכל
אהביה כל רעיה בגדו בה היו לה לאיבים ״
גלתה יהודה מעני ומרב עבדה היא ישבה
בגוים לא מצאה מנוח כל רדפיה השיגוה בין
המצרים ״ דרכי ציון אבלות מבלי באי מועד
כל שעריה שוממין כהניה נאנחים בתולתיה
נוגות והיא מר לה ״ היו צריה לראש איביה
שלו כי ה׳ הוגה על רב פשעיה עולליה הלכו
שבי לפני צר ״ ויצא מן בת ציון כל הדרה
היו שריה כאילים לא מצאו מרעה וילכו
בלא כח לפני רודף ״ זכרה ירושלם ימי
עניה ומרודיה כל מחמדיה אשר היו
מימי קדם בנפול עמה ביד צר ואין עוזר לה

ראוה צרים שחקו על משבתה ״ חטא ־
חטאה ירושלים על כן לנדה היתה כל מכבדיה
הזילוה כי ראו ערותה גם היא נאנחה ותשב
אחור ״ טמאתה בשוליה לא זכרה אחריתה ־
ותרד פלאים אין מנחם לה ראה יי את עניי כי
הגדיל אויב ״ ידו פרש צר על כל מחמדיה
כי ראתה גוים באו מקדשה אשר צויתה לא ־
יבואו בקהל לך ״ כל עמה נאנחים מבקשים
לחם נתנו מחמודיהם באוכל להשיב נפש ר
ראה יי והביטה כי הייתי זוללה ״ לוא ־
אליכם כל עוברי דרך הביטו וראו אם יש ־
מכאוב כמכאובי אשר עולל לי אשר הוגה
יי ביום חרון אפו ״ ממרום שלח אש ־
בעצמותי וירדנה פרש רשת לרגלי השיבני
אחור נתנני שוממה כל היום דוה ״ נשקד
על פשעי בידו ישתרגו עלו על צוארי ־

הכשיל כחי נתנני יי׳ בידי לא אוכל קום
סלה כל אבירי יי׳ בקרבי קרא עלי מועד
לשבר בחורי גת דרך יי׳ לבתולת בת יהודה
על אלה אני בוכיה עיני עיני ירדה מים
כי רחק ממני מנחם משיב נפשי היו בני
שוממים כי גבר אויב פרשה ציון בידיה
אין מנחם לה צוה יי׳ ליעקב סביביו צריו היתה
ירושלם לנדה ביניהם צדיק הוא יי׳ כי
פיהו מריתי שמעו נא כל העמים וראו מכאובי
בתולתי ובחורי הלכו בשבי קראתי למאהבי
המה רמוני כהני וזקני בעיר גועו כי
בקשו אכל למו וישיבו את נפשם ראה
יי׳ כי צר לי מעי חמרמרו נהפך לבי
בקרבי כי מרו מריתי מחוץ שכלה חרב
בבית כמות שמעו כי נאנחה אני אין
מנחם לי כל אויבי שמעו רעתי ששו כי אתה

עשית הבאת יום קראת ויהיו כמוני ״ תבא כל
רעתם לפניך ועולל למו כאשר עוללת לי על
כל פשעי כי רבות אנחותי ולבי דוי ״

קינה

ענותי חר כליל האור שרי לי
כיום זעמו ושוחה עלי נחה כמוסב
מטה ורומה ונשאת זרה אקרא איכה
יעיב באפו ״

איכה

יעיב באפו ה׳ את בת ציון
השליך משמים ארץ תפארת
ישראל ולא זכר הדום רגליו ביום אפו ״
בלע אדני ולא חמל את כל נאות יעקב ׳
הרס בעברתו מבצרי בת יהודה ׳ הגיע —
לארץ חלל ממלכה ושריה ״ גדע בחרי
ואף אפו כל קרן ישראל השיב אחור ימינו

מפני אויב ויבער ביעקב כאש להבה אכלה סביב ״
דרך קשתו כאויב נצב ימינו כצר ויהרג כל
מחמדי עין באהל בת ציון שפך כאש חמתו ״
היה אדני כאויב בלע ישראל בלע כל ארמנותיה
שחת מבצריו וירב בבת יהודה תאניה ואניה ״
ויחמס כגן שכו שחת מועדו שכח יי בציון מועד
ושבת וינאץ בזעם אפו מלך וכהן ״ זנח יי מזבחו
נאר מקדשו הסגיר ביד אויב חומת ארמנותיה קול
נתנו בבית יי כיום מועד ״ חשב יי להשחית
חומת בת ציון נטה קו לא השיב ידו מבלע ויאבל
חל וחומה יחדו אמללו ״ טבעו בארץ שעריה
אבד ושבר בריחיה מלכה ושריה בגוים אין תורה
גם נביאיה לא מצאו חזון מיי ״ ישבו לארץ
ידמו זקני בת ציון העלו עפר על ראשם חגרו ־
שקים הורידו לארץ ראשן בתולות ירושלים ״

כלו בדמעות עיני חמרמרו מעי נשפך לארץ
כבדי על שבר בת עמי בעטף עולל ויונק
ברחובות קריה ׃ לאמותם יאמרו איה דגן
ויין בהתעטפם כחלל ברחובות עיר בהשתפך
נפשם אל חיק אמותם ׃ מה אעידך מה
אדמה לך הבת ירושלים מה אשוה לך ואנחמך
בתולת בת ציון כי גדול כים שברך מי ירפא
לך ׃ נביאיך חזו לך שוא ותפל ולא גלו
על עונך להשיב שבותך ויחזו לך משאות שוא
ומדוחים ׃ ספקו עליך כפים כל עוברי
דרך שרקו וינעו ראשם על בת ירושלים
הזאת העיר שיאמרו כלילת יופי משוש לכל
הארץ ׃ פצו עליך פיהם כל אויביך
שרקו ויחרקו שן אמרו בלענו אך זה
היום שקוינהו מצאנו ראינו ׃ עשה ה׳

אשר זמם בצע אמרתו אשר צוה מימי
קדם הרס ולא חמל וישמח עליך אויב הרים
קרן צריך׃ צעק לבם אל יי׳ חומת בת
ציון הורידי כנחל דמעה יומם ולילה אל תתני
פוגת לך אל תדום בת עינך׃ קומי רוני
בלילה לראש אשמורות שפכי כמים לבך
נכח פני יי׳ שאי אליו כפיך על נפש עולליך
העטופים ברעב בראש כל חוצות׃ ראה
יי׳ והביטה למי עוללת כה אם תאכלנה נשים
פרים עוללי טפחים אם יהרג במקדש אדני
כהן ונביא׃ שכבו לארץ חוצות נער וזקן
בתולתי ובחורי נפלו בחרב הרגת ביום
אפך טבחת לא חמלת׃ תקרא כיום מועד
מגורי מסביב ולא היה ביום אף יי׳ פליט
ושריד אשר טפחתי ורביתי
איבי כלם׃

20

קינה לאני הגבר

בקול אהמה נהי בכל פנה וכל עבר
ואומר אל אלקים חנן אוי יען לי אבר
ובקול מרה אקרא באוני אני הגבר ׃

אחרת

בכי אהמה נרב שאוני בכל פנה וכל עבר
ואומר אל אלקים חנן והנה ארחיק שאוני
ולפנים אחי סובר ׳ אקרא ויענן ואוני
באוני אני הגבר ׃

אני הגבר ראה עני בשבט עברתו ׳ אותי נהג
וילך חשך ולא אור ׳ אך בי ישב יהפך
ידו כל היום ׃ בלה בשרי ועורי שבר עצמותי ׳
בנה עלי ויקף ראש ותלאה ׳ במחשכים הושיבני ׳
כמתי עולם ׃ גדר בעדי ולא אצא הכביד נחשתי ׳
גם כי אזעק ואשוע שתם תפלתי ׳ גדר דרכי בגזית

נתיבותי

נתיבותי עוה ׃ דב ארב הוא לי אריה במסתרים
דרכי סורר ויפשחני שמני שומם ׃ דרך קשתו
ויציבני כמטרה לחץ ׃ הביא בכליותי בני אשפתו ׃
הייתי שחוק לכל עמי נגינתם כל היום ׃
השביעני במרורים הרוני לענה ׃ ויגרס
בחצץ שני הכפישני באפר ׃ ותזנח משלום
נפשי נשיתי טובה ׃ ואמר אבד נצחי ותוחלתי
מה׳ ׃ זכר עניי ומרודי לענה וראש ׃
זכור תזכור ותשוח עלי נפשי ׃ זאת אשיב אל
לבי על כן אוחיל ׃ חסדי ה׳ כי לא תמנו
כי לא כלו רחמיו ׃ חדשים לבקרים רבה אמונתך
חלקי ה׳ אמרה נפשי על כן אוחיל לו ׃ טוב
ה׳ לקויו לנפש תדרשנו ׃ טוב ויחיל ודומם
לתשועת ה׳ ׃ טוב לגבר כי ישא עול בנעוריו ׃
ישב בדד וידום כי נטל עליו ׃ יתן בעפר פיהו
אולי יש תקוה ׃ יתן למכהו לחי ישבע בחרפה ׃

כי לא יזנח לעולם אדני · כי אם הוגה ורחם ד
כרב חסדו · כי לא ענה מלבו ויגה בני איש ״
לדכא תחת רגליו כל אסירי ארץ · להטות ד
משפט גבר נגד פני עליון ״ לעות אדם בריבו
אדני לא ראה ״ מי זה אמר ותהי אדני לא
צוה · מפי עליון לא תצא הרעות והטוב ·
מה יתאונן אדם חי גבר על חטאיו ״ נחפשה
דרכינו ונחקורה ונשובה עד יי׳ · נשא לבבנו
אל כפים אל אל בשמים · נחנו פשענו —
ומרינו. אתה לא סלחת ״ סכתה באף —
ותרדפנו. הרגת לא חמלת · סכותה בענן לך
מעבור תפלה · סחי ומאוס תשימנו בקרב
העמים ״ פצו עלינו פיהם כל אויבינו.
פחד ופחת היה לנו. השאת והשבר · פלגי
מים תרד עיני על שבר בת עמי ״ עיני
נגרה ולא תדמה מאין הפגות · עד ישקיף

וירא יי משמים / עיני עוללה לנפשי מכל
בנות עירי // צוד צדוני כצפור אויבי חנם
צמתו בבור חיי וידו אבן בי / צפו מים על
ראשי אמרתי נגזרתי // קראתי שמך יי
מבור תחתיות // קולי שמעת אל תעלם
אזנך לרוחתי לשועתי // קרבת ביום אקראך
אמרת אל תירא // רבת אדני ריבי נפשי
גאלת חיי / ראיתה יי עותתי שפטה
משפטי / ראיתה כל נקמתם כל מחשבותם
לי // שמעת חרפתם יי כל מחשבותם עלי
שפתי קמי והגיונם עלי כל היום / שבתם
וקימתם הביטה אני מנגינתם // תשיב להם
גמול יי כמעשה ידיהם / תתן להם מגנת
לב תאלתך להם / תרדף באף ותשמידם
מתחת שמי יי

22

לאיכה יועם

דום ישיר ובו אקונן · ובנהי אבכה ואותה
ולשאת קינה נפשי · אשא ולנהות ארהב
וכמבכירה אקרא · איכה יועם זהב ״

אחרת

דברו אלי דברים · יורים אנשי רהב
שמעו נא המורים · אי אל אתכם אהב ׳
לזאת אזעק במרורים · איכה יועם זהב ״

איכה

יועם זהב ישנא הכתם הטוב
תשתפכנה אבני קדש בראש
כל חוצות ״ בני ציון היקרים המסלאים
בפז איכה נחשבו לנבלי חרש מעשה ידי
יוצר ״ גם תנין חלצו שד היניקו גוריהן בת
עמי לאכזר כיענים במדבר ״ דבק לשון יונק
אל חכו בצמא עוללים שאלו לחם פרש אין
להם ״ האוכלים למעדנים נשמו בחוצות

האמונים עלי תולע חבקו אשפתות ״ ויגדל
עון בת עמי מחטאת סדום ההפוכה כמו -
רגע ולא חלו בה ידים ״ זכו נזיריה משלג
צחו מחלב אדמו עצם מפנינים ספיר גזרתם ״
חשך משחור תארם לא נכרו בחוצות צפד עורם
על עצמם יבש היה כעץ ״ טובים היו חללי
חרב מחללי רעב שהם יזובו מדוקרים מתנובות
שדי ״ ידי נשים רחמניות בשלו ילדיהן היו
לברות למו בשבר בת עמי ״ כלה יי את חמתו
שפך חרון אפו ויצת אש בציון ותאכל יסודותיה ״
לא האמינו מלכי ארץ וכל יושבי תבל כי -
יבא צר ואויב בשערי ירושלם ״ מחטאת -
נביאיה עונות כהניה השופכים בקרבה דם
צדיקים ״ נעו עורים בחוצות נגאלו בדם
בלא יוכלו יגעו בלבושיהם ״ סורו טמא -
קראו למו סורו סורו אל תגעו כי נצו גם נעו

אמרו בגוים לא יוסיפו לגור ״ פני ה׳ חלקם
לא יוסיף להביטם פני כהנים לא נשאו וזקנים
לא חננו ״ עודינה תכלינה עינינו אל עזרתנו
הבל בצפיתנו צפינו אל גוי לא יושיע ״ צדו
צעדינו מלכת ברחובותינו קרב קצנו מלאו
ימינו כי בא קצנו ״ קלים היו רודפנו מנשרי
שמים על ההרים דלקנו במדבר ארבו לנו ״
רוח אפינו משיח ה׳ נלכד בשחיתותם אשר
אמרנו בצלו נחיה בגוים ״ שישי ושמחי
בת אדום יושבת בארץ עוץ גם עליך תעבר
כוס תשכרי ותתערי ״ תם עונך בת ציון
לא יוסיף להגלותך פקד עונך בת אדום גלה
על חטאתיך ״

קינה לזכור ה׳

יחיל יחד ויתחלחל
לבי לרוב שאוני הגלוני והחלוני בשבתי

נביאי יי' מעוני / ורודי שנה בשנה אני
אקרא זכר יי' /

אחרת

שבת משוש לבי כי רחקה מעוני
ואשרוד בלב מר ובכי בליל זה זכור יי'
כי נשרפו ארמוני / ואקרא באבל ובכי
בליל זה זכור יי'

זכור יי' מה היה לנו. הביטה וראה
את חרפתינו. נחלתינו
נהפכה לזרים בתינו לנכרים. יתומים
היינו ואין אב אמותינו כאלמנות. מימינו
בכסף שתינו. עצינו במחיר יבאו. על
צוארנו נרדפנו. יגענו לא הונח לנו.
מצרים נתנו יד אשור לשבוע לחם.
אבותינו חטאו ואינם ואנחנו עונותיהם
סבלנו. עבדים משלו בנו. פורק אין

מידם ״ בנפשנו נביא לחמנו מפני חרב
המדבר ״ עורנו כתנור נכמרו מפני -
זלעפות רעב ״ נשים בציון ענו בתולות
בערי יהודה ״ שרים בידם נתלו פני -
זקנים לא נהדרו ״ בחורים טחון נשאו
ונערים בעץ כשלו ״ זקנים משער שבתו
בחורים מנגינתם ״ שבת משוש לבנו -
נהפך לאבל מחולנו ״ נפלה עטרת ראשנו
אוי נא לנו כי חטאנו ״ על זה היה דוה
לבנו על אלה חשכו עינינו ״ על הר ציון
ששמם שועלים הלכו בו ״

לאתה יי׳

האל עד מתי תהי שוממת עירך הקודש
ועד אנה כל יריהם רוח מערות תשב
הלא הם כתוב ואתה יי׳ לעולם תשב ״

אתה יי׳ לעולם תשב כסאך לדור ודור
למה לנצח תשכחנו תעזבנו לאורך
ימים ס״ר

עלי השיבנו

נור ישעי בראשים טוב
כאשר איש עשבך נכה / ואשוד וכמן תגטין
עיון בנלנך נחכה / השיבנו יי׳ אליך ונשובה׳

השיבנו יי׳ אליך ונשובה חדש ימינו
כקדם ״ כי אם מאס מאסתנו.
קצפת עלינו. עד מאד ״

עלי השיבנו

זכור יי׳ מה היה לנו. אוי
הביטה וראה את חרפתינו. אוי מה היה לנו.
ארמון נוטש ונעזב רמוס הרים. אוי

נחלתינו נהפכה לזרים	אוי מה היה לנו
בנים ואבות יחד כאנו נכאב	אוי
יתומים היינו. ואין אב	אוי מה היה לנו
גלו. בחורינו כבודות ועדנות	אוי
אמותינו. כאלמנות	אוי מה היה לנו
דווים כלנו. כצאן תעינו.	אוי
מימינו. בכסף שתינו.	אוי מה היה לנו
האחרונו. צרינו הרעונו. והדפנו.	אוי
על צוארינו נרדפנו.	אוי מה היה לנו
וידלוק אחרינו לוחץ ולוחם	אוי
אשור לשבוע לחם	אוי מה היה לנו
זדו הורנו. ועלינו. נפקד עונם	אוי
אבותינו חטאו. ואינם	אוי מה היה לנו
חנון אשר לא יחברו. בעודם	אוי
עבדים משלו בנו. פורק אין מידם	אוי מה היה לנו
חושה לרחם ענוה ועלובה	אוי

השיבנו יי׳ אליך ונשובה ״ אוי זה היום לנו ״

השיבנו יי׳ אליך ונשובה חדש ימינו כקדם ״

לאז בחטאינו

רגשו המוני זרים מבקשי נפשי
ומריצים עריצים חללו את מקדשי
ובכל זה בחטאי זה נלכדתי בנפש יוקשי
ובו לדורות בכיה קבע לי מחולל חי ״

אז בחטאינו חרב מקדש ובעונותינו
נשרף היכל נחרן יקרא לה
קראה מספד ונבלה השרים נשאו קינה ״

נס בכו. במרה שבטי יעקב. אף מלאכות יללו.

דרועה ״ דגלי ישורון חפו ראשן ׳ ומיאה
וכסיל קדרו פניהם ׳ העתירו אבות אל
כלא שומע ׳ וזעקו בנים ולא ענה אב ״
וקול התור נשמע ברמה ׳ ורועה נאמן לא הטה
אזן ״ זרע קדש לבשו שקים ׳ ונכנו השרים
אך הושם כמוקש ׳ חשך השמש וירח קדר
וכוכבים אספו נגהם ׳ טלה ראשון בכה ״
בדור נפש ״ על כן כבשן לעבה יובלו ״
יללה השמיע שור מאמרים כי על צוארינו
נרדפו כלנו ״ ככב תאומים נראה חלוק ׳
כי דם אחים נשפך כמים ״ לארץ בכו לגמול
סרטן כי התעלפו מפני נאח ״ אדום
נבעת מקול אריה ׳ כי שאגנו עליה לאדום ״
נהרגו בתולת גם בחורים ׳ על כן בתולה
קורא פניה ״ סבב מאזנים ובקש תאנה ׳
כי נבחר לוו אות חיים ״ עקרב לבש

פחד ורעדה ׳ ומחלל רנים העלים שיתו ״
מלני חיים הורידו ראשה בחבול ׳ כי אות
הקשת לא נתן לחיו ״ נחרו רוים שלראשנו.
ובדלו חלא חכנו יבש ״ קרבנו קרבן
ולא נתקבל ונדי מסך בעיר חטאתינו. ״
רחמניות בשלו ילדיהן ׳ כי בחרב וברעב
שמטנו נזרנו ״ שכחנו שבת בנים שוממים ׳
עדי שכח כל צדקותינו ״ תקנה לציון
קנאה גדולה ותאיר לרנה עם מאור ־
נגהך ״ תרחם ציון כאשר אמרת ותכוננה
כאשר דברת ״ תמהר גאלתך ותחיש ־
ישועה ותשוב לירושלים ברחמים ״

ככתוב לכן כה אמר יי׳ שבתי
לירושלים ברחמים ביתי
יבנה בה נאם יי׳ צבאות וקו ינטה על

27

ירושלים ״ ונא׳ כה אמר יי׳ צבאות ר
קנאתי לירושלים ולציון קנאה גדולה ״ ונא׳
כה אמר יי׳ צבאות עוד תפוצינה ערי ר
מטוב ונחם יי׳ את ציון ובחר עוד ר
בירושלים ״ ונא׳ כה אמר יי׳ צבאות הנני
שב את שבות אהלי יעקב ומשכנותיו ארחם ׳
ונבנתה עיר על תלה וארמון על משפטו ישב ״

ונא׳ ואתה קדוש יושב תהלות יש׳

ותשאני רוח ואשמע אחרי קול -
רעש גדול ברוך כבוד יי׳ מ
ממקומו ״

ויאמר קדיש תם ונשלם

תהלה לאל ש׳ כהב

במנחה לבונה ירושלים אומר נחם

נחם יי' אלהינו את אבלי ציון ואת
אבלי ירושלם ואת העיר
החרבה והבזויה והשוממה מבלי בניה היא
יושבת וראשה חפוי כאשה עקרה שלא ילדה
ויבלעוה ויירשוה עובדי אלילים ויטילו את
עמך ישראל לחרב ויהרגו בזדון חסידי עליון
על כן ציון במר תבכה וירושלם תתן קולה
לבי לבי על חלליהם מעי מעי על הרוגיהם
כי אתה יי' באש הצתה ובאש אתה עתיד
לבנותה' ככתוב ואני אהיה לה נאם יי'
חומת אש סביב ולכבוד אהיה
בתוכה' בא"י מנחם ציון
ובונה ירושלם"

לצרה

לשחרית של תשעה באב

ילור ונפלו כיוו האחת יחיס ויחר וגפלו בגולה ילוו

וארץ שפל רומי ונקלה כבודי
לעפר שחה נפשי וקצרה ידי
רודי זכרי ינוני אהנה כעודי הורים נלי
נפשי וקורהים שפיכי כבדי הלעד יחשף
סתרי ויער נעדי ואהיה יי׳ יונן בעדי
נעדי רבה שר נכה ומלהרוה קתי יטעת
הודי אלל כתב והתי הלא כיום אקרא נוס
ועזרה אקתי בחתי החרושי בתשעה
לחתי

מגן

בחדש החרושי אנו ואבלנו

עתי

טרפי ימינו · בהשמעה לאזני אשמנו וכמו עיני
נהל אריה אחרי נהס ונללו אחי · ויקרא אריה
על מצפה יי׳ ״
יי׳ אל הקנאה עד מתי להרשיעי · ואל לעד –
תזכור עון להכניעי · אחון נא ברחמיך אין
עוזי מגני וקרן ישעי ״
בחדש החמישי נתק אזור כחי להושיבנו
בהשמעה לאזני נותרתי כנען –
עם הדריכנו · בהגל אריה סוגר עלי מחוב
והשליכנו · עלה אריה מסבכו ״ יסבכו
נהס ובדוי הרעל · נשקנו כתנין והשקני כוס
תרעל · נא החיה דרוכנו ורפואה תעל יוריך
ומחייה מוריד שאול ויעל ״
בחדש החמישי יענו הרים להוגה
דוות · בהשמעה לאזני ילל
השמיעו לי ברומבות · ובהגל אריה ידי עזרו

רמו ולא חנאו התשובות ׳ אמור עצל שחל בדרך
ארי בין הרחובות ״ הרחובות מלאו הן הן
ויילל ונפצו אל הסלע יונק ועולל ׳ למה תהיה
כאיש נדהם לעולת אריאל ׳ ואתה קדוש יוש׳
תהלות ישראל ״

בחדש החמישי ירדו בכלולותינו –
אן כנאל ׳ בתשעה –
לאדני ירעה נפשותינו כבאל ׳ בתאל אריה
ירד צר ונהס מקדשים ונאל ׳ שאגת אריה
וקול שחל ״ שחל ירה קולות רוגעות
כלענו כתבין וכרבו רועדו שוגעות ׳ יה הודע
שחק לצריך בנאוה חודעת ׳ המלמד לאדם
דעת ״

בחדש הששי הוחן בכלאונות
נקראה ׳ בתשעה לאדו צער
על צער בקיה ׳ בתולת אריה הנה וקינים

והי מורא ׳׳ אהבה שאנן אני לא איראה ״
יראה הירון שבט אף נגיבים ׳ היה אשור ר
המורים הירון המחוך יתאמצו ורעה משובתם
כנחת לשבים ׳׳ שובו שובו בנים שובבים ״

קינה

עד אנה ה׳ ביום זה לשמחתך
בזור יתהלל עריצך על בית תהלתך
אשר שרפו עריך והרגו בני בריתך
אלהים באו גוים בנחלתך ״

עד אנה ה׳ גוים עריך ישמו.
כי אכל את יעקב ובכל עת יכומו.
אני אדרוש את שלומם והם ירוששו וינאמו.
בחרטתם הכו לחיי ושמתי שוא נלמו.
עד אנה ה׳ הרשעים ישלמו.

ועד אן יעשק בשביה עבדך בן אמתך ״ סל״ים

עד מתי יי׳ תשלח גאון קינך
ושאגות היכלך ותמונות לאזניך
הלאומים עליך ההרוגים על עריך
עד מתי עשנת בתפלת עמך
אשר יהגו לפניך על חורבן ביתך

אלהים

עד מתי יי׳ אשכבה בין שפתים
ובין תנור וכירים יכהו לי עינים
לוהטים לי ישאמו ערב ובקר וצהרים
עד מתי אשתומם על חרבן מעונים
עד מתי לא תרחם חומת ירושלם
ועד אן יהגה כנור אחר נאן יורשיתך

אלהים

מזמור קל״ז

על נהרות בבל שם ישבנו גם בכינו

בזכרנו את ציון. על ערבים בתוכה תלינו
כנורותינו. כי שם שאלונו שובינו דברי שיר
ותוללינו שמחה שירו לנו משיר ציון. איך
נשיר את שיר יי׳ על אדמת נכר. אם אשכחך
ירושלם תשכח ימיני. תדבק לשוני לחכי
אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלם על
ראש שמחתי. זכור יי׳ לבני אדום את יום
ירושלם האמרים ערו ערו עד היסוד בה.
בת בבל השדודה אשרי שישלם לך את גמולך
שגמלת לנו. אשרי שיאחז ונפץ את
עולליך אל הסלע.

ויוש׳ זמן ויאמר דמ״פ

פרשת היום

31 **כי תוליד** בנים ובני בנים ונושנתם
בארץ והשחתם ועשיתם

פסל תמונה כל ועשיתם הרע בעיני ײ׳ אלהיך
להכעיסו ״ העידותי בכם היום את השמים
ואת הארץ כי אבד תאבדון מהר מעל הארץ
אשר אתם עוברים את הירדן שמה לרשתה
לא תאריכון ימים עליה כי השמד תשמדון ״
והפיץ ײ׳ אתכם בעמים ונשארתם מתי
מספר בגוים אשר ינהג ײ׳ אתכם שמה ״
ועבדתם שם אלהים מעשה ידי אדם עץ ואבן
אשר לא יראון ולא ישמעון ולא יאכלון ולא
יריחון ״ ובקשתם משם את ײ׳ אלהיך ומצאת
כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך ״ בצר
לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים
ושבת עד ײ׳ אלהיך ושמעת בקלו ״ כי אל
רחום ײ׳ אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא
ישכח את ברית אבותיך אשר נשבע להם ״
כי שאל נא לימים ראשונים

אשר היו לפניך למן היום אשר ברא אלהים
אדם על הארץ ולמקצה השמים ועד קצה
השמים הנהיה כדבר הגדול הזה או
הנשמע כמהו השמע עם קול אלהים
מדבר מתוך האש כאשר שמעת אתה ויחי
או הנסה אלהים לבא לקחת לו גוי מקרב גוי
במסת באתת ובמופתים ובמלחמה וביד
חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדולים ככל
אשר עשה לכם יי' אלהיכם במצרים לעיניך
אתה הראית לדעת כי יי'
הוא האלהים אין עוד מלבדו מן השמים
השמיעך את קלו ליסרך ועל הארץ הראך
את אשו הגדולה ודבריו שמעת מתוך האש
ותחת כי אהב את אבותיך ויבחר בזרעו
אחריו ויוציאך בפניו בכחו הגדול ממצרים 32
להוריש גוים גדולים ועצומים ממך מפניך

להביאך לתת לך את ארצם נחלה כיום הזה׃
וידעת היום והשבת אל לבבך כי ה' הוא
האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין
עוד׃ ושמרת את חקיו ואת מצותיו אשר
אנכי מצוך היום אשר ייטב לך ולבניך אחריך
ולמען תאריך ימים על האדמה אשר ה'
אלהיך נתן לך כל הימים׃

ההפטרה

אסף אסיפם נאם ה' אין ענבים
בגפן ואין תאנים בתאנה
והעלה נבל ואתן להם יעברום׃ על מה
אנחנו יושבים האספו ונבוא אל ערי המבצר
ונדמה שם כי ה' אלהינו הדמנו וישקנו מי
רוש כי חטאנו לה'׃ קוה לשלום ואין טוב

לעת מרפא והנה בעתה ״ מדן נשמע
נחרת סוסיו מקול מצהלות אביריו רעשה
כל הארץ ויבואו ויאכלו ארץ ומלואה
עיר וישבי בה ״ כי הנני משלח בכם
נחשים צפענים אשר אין להם לחש ונשכו
אתכם נאם ייי ״ מבליגיתי עלי יגון עלי
לבי דוי ״ הנה קול שועת בת עמי מארץ
מרחקים הייי אין בציון אם מלכה אין בה
מדוע הכעסוני בפסליהם בהבלי נכר ״
עבר קציר כלה קיץ ואנחנו לא נושענו ״
על שבר בת עמי השברתי קדרתי שמה
החזיקתני ״ הצרי אין בגלעד אם רפא
אין שם מדוע לא עלתה ארכת בת עמי ״
מי יתן ראשי מים ועיני מקור דמעה ואבכה
יומם ולילה את חללי בת עמי ״ מי יתנני
במדבר מלון ארחים ואעזבה את עמי

ואלכה מאתם כי כלם מנאפים עצרת
בוגדים ׃ וידרכו את לשונם קשתם שקר
ולא לאמונה גברו בארץ כי מרעה אל
רעה יצאו ואותי לא ידעו נאם יי׳ ׃ איש
מרעהו השמרו ועל כל אח אל תבטחו כי
כל אח עקוב יעקב וכל רע רכיל יהלך ׃
ואיש ברעהו יהתלו ואמת לא ידברו למדו
לשונם דבר שקר העוה נלאו ׃ שבתך
בתוך מרמה במרמה מאנו דעת אותי נאם
יי׳ ׃ לכן כה אמר יי׳ צבאות הנני צורפם
ובחנתים כי איך אעשה מפני בת עמי ׃
חץ שחוט לשונם מרמה דבר בפיו שלום
את רעהו ידבר ובקרבו ישים ארבו ׃
העל אלה לא אפקד בם נאם יי׳
אם בגוי אשר כזה לא תתנקם נפשי ׃
על ההרים אשא בכי ונהי ועל נאות ־

ומדבר קינה כי נצתו מבלי איש עובר ולא
שמעו קול מקנה מעוף השמים ועד
בהמה נדדו הלכו ׃ ונתתי את ירושלם
לגלים מעון תנים ואת ערי יהודה אתן
שממה מבלי יושב ׃ מי האיש החכם
ויבן את זאת ואשר דבר פי יי׳ אליו
ויגדה על מה אבדה הארץ נצתה כמדבר
מבלי עבר ׃ ויאמר יי׳ על עזבם את
תורתי אשר נתתי לפניהם ולא שמעו
בקולי ולא הלכו בה ׃ וילכו אחרי
שררות לבם ואחרי הבעלים אשר למדום
אבותם ׃ לכן כה אמר יי׳ צבאות אלהי
ישראל הנני מאכילם את העם הזה
לענה והשקיתים מי ראש ׃ והפיצותים
בגוים אשר לא ידעו המה ואבותם ושלחתי
אחריהם את החרב עד כלותי אותם ׃

כה אמר יי' צבאות התבוננו וקראו למקוננות
ותבואינה ואל החכמות שלחו ותבואנה
ותמהרנה ותשנה עלינו נהי ותרדנה עינינו
דמעה ועפעפינו יזלו מים כי קול נהי
נשמע מציון איך שדדנו בשנו מאד כי עזבנו
ארץ כי השליכו משכנותינו כי
שמענה נשים דבר יי' ותקח אזניכם דבר פיו
ולמדנה בנותיכם נהי ואשה רעותה קינה כי
עלה מות בחלונינו בא בארמנותינו להכרית
עולל מחוץ בחורים מרחובות דבר כה
נאם יי' ונפלה נבלת האדם כדמן על פני
השדה וכעמיר מאחרי הקוצר ואין מאסף
כה אמר יי' אל יתהלל חכם בחכמתו ואל
יתהלל הגבור בגבורתו אל יתהלל העשיר
בעשרו כי אם בזאת יתהלל המתהלל
השכל וידע אותי כי אני יי' עושה חסד

משפט

משפט וצדקה בארץ כי באלה חפצתי נאם יי״

(וי״נ דמבק״ וקהל ד״איר בג״ץ)

פתיחה לקינות

לזוכרי אוריה : עיני בוכיה ונפשי הומיה

הולל ההדס והמלך שהדס ונוה יקדם

ויהרס אכלה אש

אש תוקד בקרבי בעלותי על לבי בנה רונו

וקינים אשירה שחרים ואזכירה בנה רוירו

אז ישיר רועה שיר לא ינעה בנה רונו

ויקונן ירמיה ונהה נהי נהיה בנה רוירו

ביתי התכונן ושכן השכן בנה רונו

ואחותי אל עפנה עלי כנענה בנה רוירו

עלי ים הרו. ובחומה קרו. בנה רונו 35

זדונים שטפו. ועל ראשי נטפו. בנה רוירו

דגן ותירוש ונור יזוג רוים בנה רוונ

לענה ותרורים ורוים החרים בנה רוירן

השכם והערב סביבות הר חורב בנה רוונ

וקרוא אל חבל על נהרות בבל בנה רוירן

ויראה כבוד יי׳ כאש אוכלת לעיני בנה רוונ

וחרב נטושה לנבוא לטושה בנה רוירן

זבח ומנחה ושרן הרומחה בנה רוונ

ותעלה לקוחה כנאן לטבחה בנה רוירן

אנים ושבתות ורוומשם ואותות בנה רוונ

העניה והבל ורדוף ההבל בנה רוירן

טובו אהלים לארבעה דגלים בנה רוונ

ואהלי ישמעאלים ורוחנות הערלים בנה רוירן

יובל ושמטה וארץ שוקטה בנה רוונ

רוכור לנריתות וכרות לבריתות בנה רוירן

כפורת וארון ואבני זכרון בנה רוונ

אבני הקלע וכלי הבלע בנה רוירן

לויים ואחרונים ושבעים זקנים כנ"ה חרונ"

נוגשים נרוונים ומוכרים וקונים כנ"ה חירו

משה ידעני ואהרן ינאני כנ"ה חרונ"

ונבוכדנצר ואדריינוס הצר כנ"ה חירו

שרוף המהרוה ויי"ר שרוה כנ"ה חרונ"

רחק מאונו והנה קיננו כנ"ה חירו

הרי פרכה וסדרי מערכה כנ"ה חרונ"

חיה נתבכה עלי סובכה כנ"ה חירו

שלות ונחמים ואישי ניחוחים כנ"ה חרונ"

בחונות חדוקרים בני ציון היקרים כנ"ה חירו

אחרי הרונבעות לכבוד נקבעות כנ"ה חרונ"

שריקות ותרועות לקלון ולזוועות כנ"ה חירו

ציץ הזהב והחשן חרהב כנ"ה חרונ"

36 חמס הנער והשלך הנער כנ"ה חירו

קדושה ונבואה ושכינה נראה כנ"ה חרונ"

נחלה ומורשה ורוח הטומאה כנ"ה חירו

רנה וישועה והצוצרות התרועה כנא רחום
וצעקה העולה ונאקת החלל כנא חירן
שלחן ומנורה וכליל וקטורה כנא רחום
ואליל ותשועה ונסל וחבבה כנא חירן
תורה ותעודה וסדר העבודה בנא רחום
חברון התלמיד ובטול התמיד כנא חירן
אל אלהי הצבאות הראנו נפלאות כנא רחום
וישיב שכינתו וסדר עבודתו אל תוך
ירושלם

קוה

קינה

זכור יי ליהודה ואפרים · אשר שמך עד רחם
כאים · סביבות ירושלים
זכור יי לחוה הנקראה · אשר עשו את נומו
כבברה · ולא נותר מן אשר בו לא ירא

לן

לכן עלינו אבכה בנפש מרה · לשבר זה רפו
כל ידים · סכיבון

זכור ה' לשמונים אלף אנשים · אשר ברחו
והלכו לישמעאלים · ושם מאום הקעו. גם
אהלים · עם מאכל ונפוחים הנבלים · ונראה
הזקום מאכלי מים · סכיבון

זכור ה' לאבות ונערים · אשר הרג עד טבחים ·
נדם כהן המקריב הזבחים · וגם נדם כנפורים
אל פתים · לשבר זה תצלנה אזנים

סכיבון

זכור ה' לאלמנה הצנועה · אשר הרגו את בניה
שבעה · בני עולה מלכות יון הרשעה · והיא
עמדה נפלה וגם נקעה · ועל אלה יבכו כל
אנשים · סכיבון

זכור ה' לעשרה הישישים · אשר נפלו ·
בידי אדונים קשים · להרג ולהכות אישים ·

37

והמשיטום כאילים ותישים · על קרושים עם
זקן שמים // ומכיבות יקושים

תמאה ק'

קינה

לשכינה עלתה · ויללה כי רבתה אללי לי אויה לי
לשריפת תורה · אהו קינה מרה אללי לי אויה לי
לבתי כנסיות · ונפלו תושיות אללי לי אויה לי
להרג בחורים · ושחיטת הכשרים אללי לי אויה לי
לחרבן מקדשים · אהו קינים קשים אללי לי אויה לי
להרות ויונקות · נפשותם שוקקות אללי לי אויה לי
ליונקי שדים · כי שחטו לחיים אללי לי אויה לי
אוי לעונש חרבן לתנוקות של בית רבן
אללי אללי לי אויה לי //

תמה ·

קינה

נורא עד אנה / יונתך בחנודה / תוך פח היוקש
ענייה וחרודה ובלי בניה / יושבת גלמודה / צועקת
אבי

נשא נס נדה / יוקשת היונה / ולקרא ואומרת
יום ולילה הומה היא מתאחרת / ואחרי היונה
אויבי לביא

יה עת עזבת / אותה ביד טורף / אכל הנואח
ואלק הצורה שברו הטעם / נס קין נס אורן
אשא עול אויבי

מי יתן אליה אבר כנשרים / לעוף בגבעות
ולדלג בהרים לבא עם דודה / אל תוך החדרים
אז אשכח עניי

38

ושנים עליה עונות היא אנושה / אחרים העומדים
אלים כי אין להם בושה / גדול מכאובי

נחם על לבה · אל שוכן בכרובים · דבר נחמה
על לב העגומים · קבץ נדחים · גזורים בשתים
ונוחל תבניה : אבי

קינה לרבי יהודה יח"א ז"ל

יהודה וישראל רעו רוח אחד · לכן בחטאתי אני
אבעד רעוד : יהיה לבבי כי בשבתי אשרוש בכות
ועת שחוק אראה אני אבלות ספוד : בן אח ואחות
אב ואם גם כל אשר יבכו להשתחות ונדדו נדוד :
דור טוב וכל אנשים וכל נשים בכו · ואני בבכיתי
אחריד כל חרוד : חסרה נגינתי ושמחתי כשוד
אזכור למקדשי אכרנוהו אבוד : חסרה קהלה אל
ולמודי דתו ודין : על זאת יהודה קום וישראל ספוד
חסרה וגם קנרה יחידתי לרוב · אכן קהלותיה ונשאו
שמוד : חסרה ירושתי בקורות הזמן אבותם
לקול שירים ואחול גם רקוד : חסרה נגנת
מודים לתושיה הרב נשיאיהם כמו נאן ועמוד :

חסרה

חסרה חנינה אל ורחמיו נשכחו · הוא לו כמו אכזר
ונם אויב ועוד ·· חסרה זכות אבות ולא יליץ
בעד זקנים ואף נועם · ואהרן ודוד ·· חסרה
נשיאות כל בני יהודה ביום · נפלו ביד ונקפדו גם
קבוד ·· חסרה עטרת כל יהודים כי יאוש
נאח בלבושם ונעקד גם עקוד : חסרה עקידת
אל על הורגים בני עמי ונם נוגשים ואוסרים גם
תגוד : חסרה אחות תורה והרוצות קשר עם
רוב נמון זרים זכותה אלדוד ; חסרה אחוזת
אבני שרי ולא חסרה חירותם ושוד גם זקוד
חסרה שרבותם וטובתם וכל חברות חברותיהם
ונלחמה אלוד : חסרה תשועת אל לנשקותם
ואין עונה ואין מושל ונלאה מפקוד : חסרה
שכינה משכון חטה בתוך מקדש בישראל ואלה
אן רכוד : חסרה ענות קדש ועבות ברכו · אחר
נתן בנם יוצא ורבים מאוד ·· חסרה זמרה נוד

יי׳ הצבאות יה אלהים אל ואין זולתו ויודה

חמדה נבואה כי נמשחה כל חזון אורים ותמ

מים ונירוק שם במקדש חמדה הגנות תורה

ילדים עת נמול על זאת אחנור שק ואמרנו

אמותי חמדה כבוד שבת כבוד מועד בכן

הוסף וקדרות קח יענך בן דוד : חמדה

ערבות קול חזנים רוחות ומטיר ומנגנות

ונס מיטב להוד : חמדה כבוד מלכות

יהודה עד חלוף האשו בנו דוד יחייך שם במו

תמה

קינה לרבי זרחיה הלוי ושמו בראשי
הבתים

זאבי ערב וכל רוב אורב : שמו קריה משוש

חרב : ויגהנו שבויה וחרבה : ואין דן דיני –

ועיני ירב :

והנני יונה שחורה כעורב · יען כי אשר הוא
חרב

ראשי מים לבכות ולספוד · למקדש רומש קדש
וספוד · נהי לי לספוד · לבכי ולמספד · כראות
קרנים הבית אבוד · ונגע נראה בשתי וערב
בבית הארץ ולאותו וחורב : ועג

חטאי נקדיש בבכי והושע · לקול אוניאי רבה
רעה · חנוה קדש אותי התענה · ונשם לי בכיה
לדורות קבועה · ובת יהודה אני ירד · כי
נתנו בלבי עורב : ועג

ידו עלהים בני עליון · ויתעברו אחן מדין
בנאות האחר חן בת ציון · ובכור נלה האחרין
בהתעולל כל אמטמוף ועורב · בהשכן
וכל הקרב " ועג

הלכו ירוי ביצון ונלו · כי לא אומה ואני —

נגני נגלו · והתגוללו שלו והוגי · בלוח

ויתגלגלו · עדים והנבל · תשורת לקרב

חשור לעולך ירן ·· וגומ'

לי מעוני יונה אבי · כי עוד מקדם אקים סוכי ·

ושם אערוך נר לדוד · אלכי את אלבני ואת

האבי · ואנשר היה בזה כאורב ·· לימין יראה

וקולה ערב ·· וגומ'

הוה

דוי שלוה לרבי קינה

אחרית לארץ עוני · רוממוני תתן קול שוררין

הרווני · משרתו תמעך והאלבנה · בני ינחוני

ייל' עינבי ציון והאויר

המשיל · כעני עניך חטוב האלבנה לך נא

בנדיה מורה אהלה אבי · ולאי לשברי שנרך

ולרוקמה · כי מרי ועונה כחשי על וקם · בקני

אבל את עלאמר והגלה · נשי אחותי וכוס

ניה

ואללה עדיי הגיל ואם משוש אחורותי / עדיי
ולהכור נשא את שני / דורי האליבה ואל תבכי
נבכי / אני נרתי לרחוק ודי לי די שנותיך
ארכו ולא ארכו שני // והאחרור

ושיבה האליבה אני בן רורדתי / ונאלוף נעורי
נאהלה נגעתי / דורוי אהלה כי ינוני עקדתי / נדרתי
את אחת ורבות נדרתי / הנה ביד כשדים מערוים /
נלבדתי / ונשרף ההיכל אשר בו נכבדתי / ושבויית
עניה לבבל ירדתי / ושבתי לציון עוד והיכל יסדתי /
ואם יחת המעם יועט לא שודתי · עד לקחני
אדום וכרועט אבדתי / ועל כל האחרונות נמוגו.
רחוני / וגאור

האומל על כל אחול על שלותם / ורחה שורורותם
ואורך נלותם / ואל תקנוף עד רואד להאריך ר
דלותם / ואל לעד תזכור עונם ומכלותם / רנאה
נא את שברם וגאם אכלותם / כי אתה שברם ואבה
אילותם / וידיהם אחת כירו קדרוני / ולא
האחרור ניון עזבני ה׳

ריוצא

קינה

אמרה ציון זנחוני שוכני / לארץ אחרית ימחוני בני /
ואם נמלו מעי והרבתי זדוני / איה חסדיך
הראשונים ייי ״
ויאמר ייי ציון ביתי ומנוחתי / סגולת עמים אותך
קראתי לא אבית להוכחתי / לאהבת אבותי שמתי
על עזבך את תורתי ״
אמרה ציון קויתי אורה / חשכו מאורי -
ושמשי אפלה / בשמעי קול יבואו נושקים
בפלפלה / השבה אמות אל אם קטן באף
רחמיו ייי מלא ״
ויאמר ייי הרגית זקניך / נאחזת ברוב משעיך
נושליך עושיך ובניו בך בוגדיך / יצאו ממך
מהרו בניך / מהרסיך ומחריביך ״
אמרה ציון לבי אבכה מחלה / אם לשרירות
לבי אז נלמת הנפלה / אם לך נגר קדושי אש
עשית כלה / מכות נשך לך ומשבור תבלה ״
ויאמר ייי כן נלכדה בעונך ובעונם בגשתך פה
מקדשך / ונטמאת נשורך מקד שר קדשך ׃ ייי

זע׳ה

שטית טומאת תחת אישך׃

אמרה ציון זאת אשעה זאת אומר׳ כי כרוב עוני
נאלה מסבל הנדור׳ ועל שמועת זכוני אנשך
כלב המדבר׳ הנה לשלום מר לי מר׃

ויאמר יי׳ זכרתיך נכחר׳ כי צרך ועונך נוסדו
יחד׳ נשאתי אותך בתורה ובפחד׳ דברי הנביאים
פה אחד׃

אמרה ציון אויה לי על עוני׳ כי שאות ונזק ה
הרבו אחרוני׳ אך אם עשעתי ורבו עוני׳
הלעולמים יזנח יי׃

ויאמר יי׳ התמהרו בגלותך׳ ואם חטאתיך
החרבתי נוותך׳ לטובה אזכרכי ושבתי את שבותך
ויש תקוה לאחריתך

תמה

קינה לאל אלי כי דירתן אוב וילאיש קאן רוי וירען קינה ולאבי
אשר חוה ובו לוקו כבוד ושרו בעבי זבבים

הקונן מירוים ירוירוה · כי אהבתן עלי רעות
אריד בשיחי ואהירוה · ישלו עיני דמעות ״

נהי קינים והנה אעיר · ונאבל כבנות יענה
איבה ישבה כיד העיר · והיתה כאלמנה ״

יום בחורי הלכו בשבי · רומשו לעיני עוללי
לבבי בי יחיל בקרבי · אימות מות נפלו עלי ״

ארץ הייתה לראש פינה · ישה נוף יקל בתאר
נותרה בת ציון כמלוכה · ברוקמה כשיר נותר

לבבי ככינור יהמה · אספוק עליך כפים
מהלעירך ורוח אדמה · הבת ירושלים ״

יעקב ונואו השרוו · הר לבנון ואפריון
ישבו לארץ ידמו · זקני ראשי בת ציון

הרנו כל מחמודי עין · נדעו קרן ישראל
השליך מאשון השמים · ארץ תפארת ישראל :
ואתה אל רוכב ערבות · השב נוול לאויבי
ארכו ימים אשר רבות · אנחות ולבי דוי ״

נחמה

כלת אחותי · יונתי תמתי · קח נא את ברכתי
אשר הובאת לך
רנו בנשרים · לבות הנערים · אשלם ניחומים
לך ולאבלך ״

רו ניבג

רונני את קולך / אשלם משלך / ואשוב בגבולך /
אבקשה טובך ״
ישראל תפארתי / דרושך ידעתי / כי אני אמונתי
ואני אדעה לך ״
אבל נחלתי לבית מנוחתי / קומי רעיתי יפתי ולכי לך ״

קינה

קינה אשר נהגו בבחור ילקון בכבן לאן
ושמו בלבושי בבנים /

אשא קינה אל נשיאי ישראל / קול יללה אשמיע על אריאל
בכה אבכה יומם ולילה / איך אבדה העיר ההוללה ״

נשים בניהן עוללו ובתולות / נשוקים בחוצות ברומלות
עולל ויונק ברחובות קריה / נשפך דמם בזרוע עזיה ״

יש מהם שנדקרו ברמחים / והרג נמסרו לשר טבחים
בת עמי כצאן לטבח יובל / כי נבר אויב אכזר ונבל ״

ישישים קדושים וידעי בינה / היו כלי חשק רון ורנה
חסידי עליון שמו למשסה / יום מהומה ומבוכה ומבוסה ״

נוס ובכי ומספד מספד כהנים / לבן ובת של סגן הכהנים
ונשבו לשני אדונים קשים / כאשר נמלט בפח יוקשים

מושבים און עשו רעה הקיאו / להפרידם זה עם זה המסיוו
ולהלוך בניהם הבנים / אשר יטעו נטעי נשונים ״

קלים היו רודפים ומשרים / להכניסם בחדרי חדרים /
זאת בזאת זה בוכה בקולו / זה נאנח בלב מרורור ״

כאן בן בכן היכן איך אשא שמחה · אבלה אי' בנין ואנחה ·
ואני בית לובשי אפודים · והיכן אנשא לעבדים ״
המוזללים צורפים שנאים · הבקר אור הכירו שהם אחים
נעו בבכיה וביללה · ונפשותם עלתה לרוצלה ״
נורא נשגב אל אלהי הרוחות · ברחמיך רחם אם ואחות
בזכותם תקבץ שה פזורה · ותבנה לנו בית הבחירה

תמה

קינה לחן אי מושיר דיזיר ני ואש פייש ומש

אבכה בלילה · בבכי ויללה · לבני נורא עלילה ·
יחידת נחלתי בדייק וסוללה ·
בנים גדלתי · עזבו תורתי · ופרעו עצתי
ונאם זונה זונה · עריסם כלבנה · ועברו בריתי ״
גבור איש מלחמה · הרגת בחירה · טף ונשים לשרות ·
בחורים ובתולות · הלכו משוללות · ברוב פחד ואימ
דוברי שקרים · קלו מנשרים · עלו בראש הגורים ·
זנאים ועוללות · הקטירו נבלות · ונעו כשכורים
הוי אוי אבוי אשא · נהי במקום דינה · אל רם גדול העצה
על שבר בת עמי ואוכלי לחמי · ביום שואה ומבוסה
ובושו האומים · מושלים גם רודים · שומם בני לבושים
לבכם הקשה · בער את האשה · לשרוף בית כבודים
זכור תזכרני · ואל תשכחני · כי שרוף שרפוני ·
בהבלים וזרים · רעים וגם זרים · בגוי הולכוני ·

תשחתכם לנגדי / נטלתם תרודי / ונהפך לנדי /
בחרבוני ביתי / בהפר בריתי / ותאורת כבודי //
טוב ישר אדני / חנני חנני / בנית לא בניני /
והלכתי שולל / בארץ יהולל / בין כל בני רעיוני //
יונתי תרותי / זכית תחתי / עברת על דברתי /
הורית המישור / צורך כתבנית שור / אוכל עשב אדרותי //

נחמה

בטחו ב״ה עדתו / כי אם אל נחלתו / ושם יברכון ציון /
בתוככי ירושלים //
כנא לא ישבות י״י / על עם עמדו בסיני / בריתו חדש
יכרות איתן / ולא ישבו באולתם //
ראשי שם תם יאתיו / ותקטם כאשר היו / ישתחוו להר
קדשו / ומודי חדש ובחדשו //
ובא לציון הגואל / ויבנה אל האריאל / יריב י״י את הריב
בעגל ובזמן קריב //

תמה /

44

נחמות

אתה תקום תרחם ציון · דבר על לב נחמה
והשב את עטרה נדחה · ואם הבנים שמחה
טוב יי' אתה שיבת ציון · קול תשמיע יורם
זבולך · לשאריתך נחלתך וחילך · על הר
גבוה עלי לך · מבשרת ציון · אתה תקום
תרחם ציון״

נחמות

ציון הלא תשאלי · לשלום אסיריך
דורשי שלומך והם · יתר עדריך
מים ומזרח ומ־ · צפון ותימן שלום
רחוק וקרוב שאי · מכל עבריך״
ושלום אסיר תאוה · נתן דמעיו כטל
חרמון ונכספה לרד־ · ת על הרריך״

לבכות ענותך אני – תנים ועת אחלום
שבת שבותך אני כנור לשיריך
לבי לבית אל ולפני אל מאד יהמה
ולמחניך וכל פגעי טהוריך
שם השכינה שכנ- נה לך והיוצרך
פתח לאור שערי שחק שעריך
וכבוד ייי לבד היה מאורך וכן ואין
שמש וסהר וכו- כבים מאיריך
אבחר לנפשי להש- תפך במקום אשר
נגלו אלהים לחו- זיך וציריך
את בת מלוכה ואת כסא ייי ואיך
ישבו עבדים עלי כסאות נזיריך
מי יתנני משו- טט במקומות אשר
רוח אלהים שפו- כה על בחיריך
מי יעשה לי כנ- פים וארחיק נדוד
אנוד לבתרי לבבי בין בתריך

אפול לאפי עלי ארצך וארצה אב-
ניך מאד ואחו- נן את עפריך ״
אף כי בעמדי עלי קברות אבותי ואש-
תומם בחברון עלי מבחר קבריך ״
אעבור ביערך וכר- מלך ואעמוד בגל-
עדך ואשתוממה אל הר עבריך ״
הר העברים והר ההר אשר שם שני
אורים גדולים מאיריך ומוריך ״
חיי נשמות אויר ארצך ומור דרור
אבקת עפרך ונו- פת צוף נהריך ״
ינעם לנפשי הלוך ערום ויחף עלי
חרבות שממות אשר היו דביריך ״
במקום ארונך אשר נגנז ובמקום כרו-
ביך אשר שכנו חדרי חדריך ״
אגוז ואשליך פאר נזרי ואקוב זמן
חלל בארץ טמ- אה את נזריך ״

46

אין יערב לי אכול   ושתות בעת אחזה
כי ישמחו הכל -   פנים את כתריך ׳
אז אין אחד יוס יה   אחזק בשני בעור
ארחה כמו עורבים   עני נשריך ״
כוס היענים לבד   הרמו רועט כי כנר
אלהו כמלי ונט -   שי אורוריך ׳
עת אזכרה אהלה   אשתה אחריך ואז -
כור אהליבה ואח -   ינה את אדריך ״
ציון כלילת יופי   אהבה ואין תקורי
רואי ונין עקורו.   נמשות אבריך ״
הם השרופים לשל-   ויתן והבואכים
על שאריותך וכו -   כים על שריך ״
אכור שני שואפים   נבך ומשתאוים
איש יאמרו על   נכה שעריך ״
עדרי הרועך אשר   נלו והתפזרו.
אהר לנבשה ולא   שכחו עריך ״

המאמיקים בגולך ומאמאמנים

לעלות ולאחוז בכנ- פני המריך "

שנער ומצרים הי ערבון בגדלם ואם

הכלם ידור לתו- ריך ואוריך "

אל אי ידמו מש- איך ואל מי נבי-

אך ואל מי לוי- יך וכהניך "

ישנה ואלוה כלל כל מולכות האלל

הסנך לעולם לדור ודור נזיריך "

אין למושב אל - ביך ואשרי אנוש

יבחר ויקרב ויש- כן בחצריך "

אשרי מחכה וי- פע ויאחה עלות

אורך ויבקשו עלו שעריך "

לראות בטובת בחי- ריך ולעלות בהו-

חתך בתוכך אל קדושת נשאריך "

תם "

47

עלי ובא לציון

קוראיות נהלכה אל ארמוני ' ונראה זה
אל זה החוני ' לכו ונעלה אל הר יי״
ואל בית אלהי יעקב
מהרו ואל שערי בואו ' ובשערים עברו עברו
הוציאוה אל קצה הארץ ואמרו ' גאל יי״
עבדו יעקב
נחמו נחמו עמי יאמר האל ' כי ישיב יי״
שבותכם לחקת אריאל ' ובא לציון גואל
ולשבי פשע ביעקב
ובא לציון וכו' ואומר קדיש תתקבל
ועל'

נשלם ט׳ באב

סדור ליום גדליה

סלח לנו אבינו. כי ברוב אולתנו
שגינו מחול לנו מלכנו.
כי רבו עונינו. אל ארך אפים אתה
ובעל הרחמים נקראת גדולת רחמיך
וחסדיך תזכור היום ובכל יום לזרע
ידידיך תפן אלינו ברחמים כי אתה הוא
בעל הרחמים בתחנון ובתפלה נקדם
כמו שהודעת לענו מקדם ומחרון אפך
תשוב כמו בתורתך כתוב ובצל כנפיך
נחסה ונתלונן כיום וירד ייׄ בענן
תעבור על פשע ותמחה אשם כיום 48
ויתיצב עמו שם תאזין שועינו ותקשיב

ברצין מאמר ביום ויקרא בשם יי׳ ושם
נאמר״

ויעבר יי׳ / יי׳ יי׳ וסלחת

לעוננו״ סלח לנו״ כי אתה״ האזינה״
שועתה״ אלהים צבאות השיבנו. והאר
פניך ונושעה״ אלהים צבאות שוב נא –
הבט משמים וראה ופקוד גפן זאת״ אלהים
לנו מחסה ועוז עזרה בצרות נמצא מאד״
אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה״
באלהים הללנו כל היום ושמך לעולם נודה
סלה״ באלהים נעשה חיל והוא יבוס
צרינו״ בך צרינו ננגח בשמך נבוס
קמינו״ כי הושעתנו מצרינו ומשנאינו
הבישות״ כי שחה לעפר נפשנו דבקה
לארץ בטננו״ כי שבעה ברעות נפשנו

וחיינו לשאול הגיעו. מקול מחרף ומגדף
מפני אויב ומתנקם. עורה למה תישן ה'
הקיצה אל תזנח לנצח. למה פניך תסתיר
תשכח עניינו ולחצנו. קומה עזרתה לנו.
ופדנו למען חסדך. עזרנו אלהי ישענו
על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו
למען שמך. קבץ נדחנו כאשר אמרת אם
יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך ה'
אלהיך ומשם יקחך. עשה עמנו כמו
שכתוב ואף גם זאת בהיותם בארץ
אויביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלותם
להפר בריתי אתם כי אני ה' אלהיהם.
לה' הישועה. ה' צבאות עמנו. ה'
צבאות. ה' הושיעה.

49

הטה

אלהי אזנך ושמע פקח ה' עיניך
וראה את שוממותינו והעיר אשר נקרא

שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מ
מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך ה
הרבים ה' שמעה ה' סלחה ה' הקשיבה ועשה
אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא
על עירך ועל עמך

סליחה

הן לא קצרה יד אל | מהושיע אתכם
וכן לא כבדה אזנו | משמוע נאקתכם
גם לא מנעו הטוב | כי אם עונותיכם
היו מבדילים ביניכם | לבין אלהיכם

זה בנה בנוף טהור | ובו לבב יתנהל
וזה הנעיל בנוס ובכי | ויום יום להרע יואל
והולך אחרי בצעו | איך סליחה יהי שואל
ונכר יהרוס נפשו | הידוע לדרוש נואל
בינו כי ידכם | היתה זאת לכם

שובו לפניו נפשים ורם לבות השיבו
ושברו את גאון עזכם ובתאותכם ריבו
וסקלו מאי מוקשים ידי משחית הניבו
ובנן מעל בניתם כיר צדק החריבו
שובו נא והשיבו מעל כל פשעכם ״
היטב חקרו אחרי מעשיכם והכירו
וכיד דשא יצר לב זונה המנירו
ואשוני ראשונים בקול תשובה העירו
ועוניכם לפני אלהיכם הזכירו
הזכו והסירו רוע מעלליכם ״
קראו צום ורום מד מר ועל חטא קרון נעצרה
והשיעו אך נפשכם הנשמה הטהורה
מה לכם ולאהבה האחוה הארורה
אשר הונה לרגליכם אנס רשת אזורה
לדרך רב הוא אכם
תרבו צדה לכם ״

רהוטה

אבדה רוחינו אמונה · אמונת תורת בוראינו

בוראינו אזנינו נלאה · נלאה אלינו דרכיו

דרכיו עזבנו הורנו · הורנו חטאו ואינם

ואינם יען זדו · זדו כמוהם חטאנו

חטאנו והנה טפש · טפש כחלב יצרנו

יצרנו תמיד כובש · כובש לעבוד לבבינו

לבבנו חוטא זונה · זונה בעונות נטשו

נטשו כרתה סליחה · סליחה יכובד עון

עון ימחה טורה · טורה חמרות צורנו

צורנו לקוראיו קרוב · קרוב והן רחוק

רחוק לנכאי שרים · שרים ישמע תפלתינו

תפלתינו האל הקשב · הקשב רנת שועתינו

שועתינו דברו נגידים · נגידים היום יקדוך

יקדוך יקדו ימליך · ימליך יקריבו ישועה

ישועה חרוץ שרים · שרים תשמע צעקתינו

צעקתינו תעלה לחשוני״ה ואתה תענה יי״

אל מלך ויעבר יי׳ יי׳ אל׳ וסלחת

לעוננו ״ סלח לנו השיבנו אלהי׳ האזינה ״ שועה ״
שובה יי׳ חלצה נפשנו הושיענו למען חסדך ״
הלא אתה תשוב תחיינו ועמך ישמחו בך ״
שובה ישראל עד יי׳ אלהיך כי כשלת בעונך ״
שובו בנים שובבים ארפא משובותיכם ״ הננו
אתאנו לך כי אתה יי׳ אלהינו ״ ארפא משובתם
אוהבם נדבה כי שב אפי ממנו ״ קחו עמכם
דברים ושובו אל יי׳ ואמרו אליו כל תשא עון וקח
טוב ונשלמה פרים שפתינו ״ וגם עתה נאם
יי׳ שובו עדי בכל לבבכם ובצום ובבכי ובמספד
וקרעו לבבכם ואל בגדיכם ושובו אל יי׳ אלהיכם
כי חנון ורחום הוא ארך אפים ורב חסד ונחם

וְנִחָם עַל הָרָעָה ״ מִי יוֹדֵעַ יָשׁוּב וְנִחַם ה
הָאֱלֹהִים וְשָׁב מֵחֲרוֹן אַפּוֹ וְלֹא נֹאבֵד ״ לְכוּ
וְנָשׁוּבָה עַד יי׳ כִּי הוּא טָרָף וְיִרְפָּאֵנוּ יַךְ
וְיַחְבְּשֵׁנוּ ״ כִּי הוּא יַכְאִיב וְיֶחְבָּשׁ יִמְחַץ וְיָדָיו
תִּרְפֶּינָה ״ דִּרְשׁוּ יי׳ בְּהִמָּצְאוֹ קְרָאֻהוּ בִּהְיוֹתוֹ
קָרוֹב ״ יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אָוֶן מַחְשְׁבֹתָיו
וְיָשֹׁב אֶל יי׳ וִירַחֲמֵהוּ וְאֶל אֱלֹהֵינוּ כִּי יַרְבֶּה
לִסְלוֹחַ ״ הָשֵׁב שְׁבוּתֵנוּ כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ וְשָׁב
יי׳ אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתְךָ וְרִחֲמֶךָ וְשָׁב וְקִבֶּצְךָ מִכָּל
הָעַמִּים אֲשֶׁר הֱפִיצְךָ יי׳ אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה ״ הֲשִׁיבֵנוּ
יי׳ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם ״ **הטה**

סליחה

יוֹם בָּאתֶם לְאַלּוֹת מִפְּנֵי אֵל רָם רָמִים ׳
צַעֲקַתְכֶם יִשְׁמַע צוּר עוֹלָמִים ׳ וְרַחֲמָיו עֵת תְּבַקְשׁוּ
אֲצִילֵי עַמִּים ׳ וְאֵל שַׁדַּי יִתֵּן לָכֶם רַחֲמִים ״

יה שוכנה בנך כרואה לגבולו ׳ וסדה חסידך
אשר נאסר מהועלו ׳ תתה בכור גלות
ואנת עולו ׳ ראה כי אזלו לו עם היאים ״
יאן מרעיתך לביתך חונות ׳ ביום זה לפניך
לערוך תחנות ׳ עניים ושואלים ראה נא אל
אמונות ׳ דיין אלמנות ואבי יתומים ״
חסדך הטוב לנפודים אין גואל ׳ ומקדש
עוז תכונן כבנין אריאל ׳ וקץ חתום גלה
לבא הגואל ׳ אלהי ישראל הבה תרוים ״
קרב הרשות יה נזר נכתב אשר ׳ היות אלך
ונפתן שניהם להשרות ׳ ומראת כל יפרה ושיר
להנאות ׳ נא והוכה ואות אין לו דמים ״
זרויים ישמיע אלהי אבותנו ׳ קול דופשר ׳
52 ישע עני היכלו ׳ אליהם יאן ירושתו ועם
נחלת חבלו ׳ מנה שלבי ולא יקהת ׳ ד
שמים ״

יה בית שמך אל שבתך מכון בראש הרים
יהיה נשא ונכון ובו איש שוו ינוח
בטח ישכון וירושלמו תכון לאורך
ימים

אחרת

אל אלהי הרוחות ואדוני האדונים
מה מכובד אנחות ומשפכות סיגונים
עד לא מנען מנוחות מחברת משנאים
וזכור אדון הסליחות להם ברית
ראשונים

יחד נאמן לבבנו נשמילה ונשובה אל
יי' ואלהינו נקריב בזבחי תשובה
וקנאה מקרבנו נגרש מדון ואיבה
אולי כאב עצבנו ירפא וירפא משובה
ויעל נמשוחה אביונים אשר לאות נתונים
הירנה אל בהמונים ועמהם לב יונה

ורוח כנוע בהתענות / ואחר דאים פונה /
ומורא היום עונות ואחר בהם זונה /
גם הוא כנוק התענות יקרא ולא יענה /
יום לא ישא פנים לראם אבות ובנים //

ובי חיום קנסך ירעש ויעריך / נא ברוח
אמך / תהרוס ק שאון קציך / האריכו
פיתך / והרע בני עניך / ועל מלכות
יוניך / יהרוג נא האריך / והלבן כשלג
עונים / ואם אדומים כשנים //
דללו יאורי שמחה / וחרבו נהרי חדוה
ונכרו ימי אנחה / אהם נפשי דוה
ועני מאין דואה / וכלו באפס תקוה
ולא ארונה עת מנוחה בגלותי ועת שלוה
ויום יום ישבו יוכבים עוד רבות
כשנים //

הלעד יחרה אפך על דלות גלותי
ואם לנצח תגרה לרבות חטאת מעללי
רב מהיותך מורה כי אני חטאתי
רחמך אל יערה להשיב שארית עדתי
לשכון בהר אדונים יבואו בני אמונים ״

רהוטה

אלהי אזכרה ונפשי עלי תשפכה / כי אוזני
בלשוני כעוגב כלי הסוכה / כי בידי קיסר
לא עלתה ארוכה / לעתרה הרוני מלוכה ״

כלחודו ספר רוסי חשוק שריותי / הבין ויחקק
בדרכי רשעות / ומתה באלה המשפטים חי
והשב רשעות / ושנגב איש ומברו סו ועונה
בידו רשות יושר ״

הנה לכם בנעל עוכר אלהים · זה להראות
מלטרו מנעלים · וקרא לעשרה חכמים
גדולים · מביני דת ודקדוקיה במלמולים ״

דינו משפט זה אל אשרו · ואל תועתועהו ·
בגוף לאחרו · והוציאוהו לאחתו ואורו ·
כי ימצא איש גונב נפש מאחיו והתעמר
בו ומכרו ״

הם אמרו נחת הננה הבוא · מן איה -
אבותיכם אשר אחיכם מכרוהו · לאחת
ישמעאלים סחרוהו · ובעבור נעלים -
נתנוהו ״

ואתם קבלו דין שמים עליכם · כי מידותיכם
לא נמנעו כמם · ואם היו חיים אדנכם למיכם ·
ואתם תשאו עון אבותיכם ״

זמן אמרו תנה לנו שלשת ימים · עד אשר -

נדע הגזרה אם היא ממרומים · אם אנחנו
חייבים לו אשמים · נקבל גזירה מלא
רחמים״

חרדו וזעו ונרעדו כלמו · ועל ר׳ ישמעאל כהן
גדול נתנו עיניהם · להזכיר את השם לעלות
למרומים · לדעת אם יצאה הגזירה מאת
אלהינו ״

טהר עצמו ר׳ ישמעאל והזכיר את השם
בסלודים · וישאל מאת לבוש הבדים · ונם
קבלו עליכם חסידים וידידים · כי שמעתי
מאחורי הפרגוד כי בזה אתם נלכדים ״

ירד להגיד לחבריו מאמר האל · ונאם בליעל
להרגם כאיל · ושנים מהם הוציאו שהם גדולי
ישראל · ר׳ ישמעאל כהן גדול ורבן גמליאל
נשיא ישראל ״

כרות ראש הרב מאונו תחלה לבשון, מראות
מיתת ישרת דר משון להטיל ערלות נוה
בשעון, ונפל הערל על רגן שרשון "

לשמון דמו מהר כשור פר, וקרא עליו בקול
מר כשומר, הלשון הרואת להורות אחרי
שמר, איך לואכת עמר "
מה רואד נוכה עליו לחרדה, בת בליעל לקול
בכייתו עמדה, ותאר יומיו כלבה חרדה,
ושאלה מאת אביה איין להעבידה "

ואז בליעל דבר זה לאשתו, להפשיט עורו
מעל מטו שאלה מאתו, ולא אחר הדבר
ההוא לאשתו, וקרא בקול גדול לעיני
אשתו "
ארתי מעלה נעקו נדרה, זו הורה וזו שברה

עוטה אור כשלמה נהדרה · ינחם אויב שריך ־
בגבורה · ונחרף שריך על דברי תורה ״

ענתה בת קול מן השמים · אם היה קול אחר
אהפוך עולם למים · לתהו ובהו אשית הדומים
גזירה היא מלפני קבלוה מקיימי דת יומים ״

מקידים נהרגו מאחרי שבת בתי כנסיות ·
מלאי מצות כרמון וכזיות · והוציאו ר׳ עקיבא
בן יוסף דורש כתרי אותיות · וסרקו בשרו
במסרקות פיות ״

נוה להוציא ר׳ ~~עקיבא~~ חנינא בן תרדיון מבית
אולמו · ונחבלי זמורות ערכו נגדו · ספוגין
של צמר שמו על לבו לעכב עורו · ומיד
שרף וספר תורה עמו ״

קוננו עם לא אלמן · כי ענוים הורגו ושומן

דל״ג

דיין / לשם שמים זמרו עזרן / כעשה ר׳

חוצפית המתורגמן ״

רעדה תאחוז כל שומעי שמועה / ותזל כל עין

דמעה / ותמך לאבל כל שעשוע / על ר׳ אלעזר

בן שמוע ״

שאגוני כמו עדינה השוררה / והרגו לגזירת

מלכי הארמאה / והרגו אותם כרוה וכתה / ועל

חנוכת המילה נהרג ר׳ אלעזר בן דמא ״

הקשו עלינו רוזנות להמר / וחמנו לקחת הון

וכותר / כי אם נפשותינו אחרי שמר / כמו

ר׳ ישבב הסופר ״

יחיתוני נודדי ורושני / הם אלו בריתה יועדני

והשקוני מי ראש ולענה / כהריגת ר׳ חנינא בן

חכינאי ״

5.6

דברת בית יעקב אש ובית יוסף להבה / הן עתה

את אוכלם כבה / השמן קורותם כבעור היום
הבא / כי הסכימו להרוג עשרה צדיקים –
דמינה / עם ר' יהודה בן בבא
יפקוד צור שוכן מעוני את עון מבקשי רעתי
וידע לשונאי בני שבוי נקמת דם אנשי עדתי /
השטיף לשונותי בבית תפלתי אל אל הכבמי
דמי ואל תהי מקום לזעקתי״

הנני נוקם ונוטר יאמר צור ישועתי / לנקום
נקמת דמי בית ישראל ביתי / וביום שחרות
שרים יומתו / ונקיתי דמם לא נקיתי״

הרנינו גוים עמו כי המושל ופחד עמו /
עושה שלום במרומיו / ודם עבדיו יקום –
מצוקותיו ונקם ישיב לצריו וכפר אדמתו
עמו״

השב לשכנינו שבעתים אל חיקם / והנה ר
מהרה שנת שלומים ויום נקם / ונוראות שירך
יהיו לששון צור לנכבם ולחקם / עם צום גדליה
בן אחיקם ״
יי׳ רם ונשא צור שוכן מרומים / היום תכפר
לעונות ותמלא לאשמים / ותזכור היום ובכל
יום זכות אבות לבנים נדחים / אל מלך
יושב על כסא רחמים ״

אל מלך ״ ויעבר יי׳ ״ וסלחת

לעונינו ״ סלח לנו ״ כי אתה ״ האזינה יי׳ ״
שועה ״ אתה האל עושה פלא הודעת
בעמים עוזך ״ אתה מושל בגאות הים בשוא
גליו אתה תשבחם ״ לך שמים אף לך ארץ
תבל ומלואה אתה יסדתם ״ צדק ומשפט

מכון כסאך חסד ואמת יקדמו פניך ואתה ה'
לעולם תשב כסאך לדור ודור ואתה בקרבנו ה' ושמך
נקרא עלינו. אל תניחנו ״ אל תבואנו רגל גאוה ויד
רשעים אל תנידנו. אל תתן ה' מאויי רשע זממו אל
תפק ירומו סלה אל תתן לחית נפש תורך חית
עניך אל תשכח לנצח ״ אל תשכח קול צורריך
שאון קמיך עולה תמיד· אל תבא במשפט עמנו.
כי לא יצדק לפניך כל חי אל תשליכנו מלפניך
ורוח קדשך אל תקח ממנו. אל תשליכנו לעת
זקנה ככלות כחנו. אל תעזבנו אל
תעזבנו ה' אלקינו. אל תרחק ממנו· אל
תרחק ממנו. כי צרה קרובה כי אין עוזר· אל
ישוב דך נכלם עני ואביון יהללו שמך אל נא
תשת עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו.
חטאנו עם אבותינו. העוינו והרשענו

חטאנו צורנו סלח לנו יוצרנו ובו״

ונשתטחין עד דהיינו כנכתב בלוס נוות

אבינו מלכנו חטאנו לפניך א״מ

אין לנו מלך אלא אתה״

א״מ עשה עמנו למען שמך א״מ

חדש עלינו שנה טובה״

א״מ חדש עלינו גזירות טובות א״מ

בטל מעלינו גזירות קשות ורעות״

א״מ הפר עצת אויבינו א״מ

קלקל מחשבות שונאינו״

א״מ שלח רפואה שלמה לכל חולי עמך א״מ

מנע מגפה מנחלתך:

א״מ כלה דבר וחרב ורעב ורעה גזרה ויגון ושן

ומשחית ומגפה מבני בריתך א״מ

זכור כי עפר אנחנו״

א״מ קרע רוע גזר דיננו״ א״מ

מחוק ברחמיך הרבים כל שטרי חובותינו.

אמ מחול וסלח לכל עונותינו. אמ

מחה והעבר פשעינו מנגד עיניך

אמ החזירנו בתשובה שלימה לפניך אמ

גזור עלינו. חיים טובים

אמ כתבנו. בספר חיים טובים אמ

כתבנו בספר רפואות

אמ כתבנו. בספר מזונות פרנסה וכלכלה אמ

כתבנו. בספר גאולה וישועה

אמ הצמיח לנו. ישועה בקרוב אמ

הרם קרן משיחך

אמ הרם. קרן ישראל עמך אמ

חמול על עוללינו וטפינו.

אמ שמע קולנו. חוס ורחם עלינו אמ

קבל ברחמים וברצון את תפלתנו

אמ נא אל תשיבנו ריקם מלפניך אמ

עשה למענך אם לא למעננו.

אמ עשה למענך ועננו. אמ

עשה למענך והושיענו.

אמ עשה למען שמך הגדול הגבור

אמ והנורא שנקרא כאסכה עלינו

חננו ועננו כי אין בנו מעשים

צדקה וחסד עשה עמנו למען שמך הגדול והושיענו.

תחנה

יי׳ אלהי ישראל שוב מחרון אפך והנחם על

הרעה לעמך

יי׳ רבו משברותי ראשי צרי ומחרבי

מקדשי הומו ולא ארע נפשי

עניתי בצום

אסמו לי חסידי בעלי בריתי ידידי

הראשונים במצוק מעבידי · קראו צום ״
וקראו עצרה · בלב חרד ורוח נשברה · כי נער
אויב החזיק המרה · קראו צום ״
בענות אדם נפשו · ולא יסור מרשעו · הלבוש
כאגמון ראשו · הלזה יקרא צום ״
נשובה ונבקשה · את אלהינו ונדרשה · לחדש
נקרבנו כוח קדשה · הלא זה צום ״
יבחר אלהים לב חרשים · נגר לשר מעשקים ·
בינו זאת כל נפשים · ובכל לבבכם ובצום ״
אדרים לעובדי אליל · שרי קודש לאות אילל ·
שבת משוש תוף וחליל · ואבכה בצום ״
ביום צרה ותוכחה · יום בכי ואנחה · יום
ערבה כל שמחה · אבל גדול ליהודים וצום ״
דורש דמים נקום נקם · דם גדליה בן אחיקם ·
עננו יי׳ עננו · ואל תשיבנו ריקם ·
ביום צום ״

לכו נא ונוכחה ׳ חרצובות רשע נפתח ׳
יהיו לבית יהודה לששון ולשמחה ׳ צום
הרביעי וצום החמישי וצום השביעי
וצום״

שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך

קולינו תשמע ותחון וכו׳ פנמבם

תמה צום גדליה

מגן לעשרה בטבת

ואריץ שאת רגזי ונקלה כבודי
לעבר שהכרתי ונקברה ידי
הלעד יחשך מהרי ויבר בעדי הותים גלי נכעי
וקורחים שביבי כבדי תדי זכרי עוני אחנה בעדי
ואתה יי׳ מגן בעדי
בעדי רבה שר נבא ותנחמה קדש יטפת הודי
חלל מתת וקדש הלא בינם אקרא צום ועצרה
אקדש בחדש העשירי בעשור לחדש
בחדש העשירי אחכה בעברון תמנים בוא
חדש טבת נלכדתי בטח וישבתי בין שפתים
בעשור לחדש יחשב לבבי להשמעות אזנים
סמך מלך בבל ידו על ירושלם
ירושלים נדוה על כן כנורי יהם ׳ והשכבה

בתאניה ואניה נרדם ׳ כי נדה נזרי מעל עירי
ואותה כרמון קדם ׳ מגן גבוריהו מאדם ״
בחדש העשירי שלחתי אחרן כי אורב נכסף ר
מקדשי ׳ הוא חדש טבת מעון כשלתי ולא חטאה
ראשי ׳ בעשור לחדש ואת דרכי הישר בנטלי
נמקתי ׳ יי׳ בסורכי נפשי ״
נפשי שרתני לשאול כבוד אל בקהלנו יחד ׳
הוא סתר שדי ומנכס מושחד ׳ אומר החנוני
הקוראים יחד ׳ ישלו על המון האחד ״

בחדש העשירי אנו ואכלו מתי שוים ׳
ומשפניהם ׳ הוא חדש טבת
לבכות אורללו ונתקו מורשיהם ׳׳ בעשור לחדש
בא אריה על אדמות קדושים ועריהם ׳ ויערוך
אש עליהם ״
עליהם למדה עיני להיות בוכיה ׳ אול יאול

לבני ועשיתם הומיה / כי הרע אויב נקדש
ואותו נתן בשביה ונעשו לו חיה ״

בחדש העשירי נהרגו על עמירים ונתלו. כי עוללים /
הוא חדש טבת ירושה נתן ביתו לעובדי אלילים /
בעשור לחדש הנחם ישובו אל לבם היהודים ה
המחוללים / סומך ייי לכל הנופלים ״

נופלים ירוי שרופה ואמלל ונשען בשערי ירזה /
למעני ייי ישטוף נפשי ודם לבני אחיה / הנה אין
בגלעד ואשאל כל נביא וכל חוזה / האחיה
אחותי זה ״

בחדש העשירי ולא הגיע עליך ואלה עריו =
ואבותיו / הוא כי חדש טבת דלקוהו צריו ונברה
יד אבותיו שולליו / בעשור לחדש הנות כי ה
יענותי על מבחר אוצליו אשר יסמך
איש עליו ״

עליו ימר לבו כי אויבים שאפוהו. הנה מאין

יען כי יונקיו דחפוהו · בלעתהו מצולה ומים
זדונים שטפוהו · כתרו את בנין הכריעוהו ״
בחדש העשירי בעונותינו אשורינו שוממו · הוא
חדש טבת נרותינו כבו · ובטבעתה דועכו · בעשור
לחדש נמסרו אמונים על ידי זרים השלכו · ועל
אלהי ישראל נבוכו ״

נערכו עליו רודי יום ביומו ומודי חדש בחדשו ·
תמיד ימצאו רנה ויבינו לנו להקדישו · דלו ר
עיניהם למרום ישראל קדושו · ואשר נתן
כתר מלכות בראשו ״

בחדש העשירי תכן בלע בנין ·
ונשאה עדתך · הוא חדש טבת
נשר אחד בא אל הלבנון ויכס בכנפיו אהלתך ·
בעשור לחדש אמץ ההמך שלו ובלהות עבריתך ·
עלי ברוכה חרותך ״

62 חרותך לשבר סטחת עם עולתך · נתתהו למשסה ·

ורחקתהו. מביתך / הם חטאי קהלתך / ויספרו.
תהלתך / אין קדוש כיי׳ כי אין בלתך ״

בחדש העשירי לפניך תבא תפלתם ועל הרעה
הנחם / הוא חדש טבת אחז זרועותם ואל לבעד
הזנחם / בעשור לחדש לעד אל תשכחם /
וזדונו תזכור רחם / עליך נכמרו כתי ארחם ״
ארחם נאי ואיסר בני עוז ודעת ינעם /
ואחונן ענוים שכל וטוב טעם / נוטה שמים
ובורא אדירות ורוקעם / עוד למד דעת את
העם ״

בחדש העשירי האחזני ידך וימינך
תסעדני הוא חדש טבת השיבני
אליך ואמנך אל תשליכני / בעשור לחדש שועתי
הקשיבה כל היום תברכני / ורוח נדיבה ת
תסמכני ״

תסמוכני בנאמיך וכלה כחתן אוני / והעבר

חטאתי וכפר מרבית עוני ׳ ואשית רננות ר
על שגיונותי בבית מושעני ׳ אם טוב ישיבני.

ל״ײ

סלח לנו אבינו ׳ כי ברוב אולתנו שגינו
מחול לנו מלכנו ׳ כי רבו עונינו.

אל ארך אפים אתה ׳ ובעל הרחמים נקראת
גדולת רחמיך וחסדיך ׳ תזכור היום ובכל יום
לזרע ידידיך ׳ תפן אלינו ברחמים ׳ כי אתה ר
הוא בעל הרחמים נקראת ׳ גדולת רחמיך ר
וחסדיך ׳ תזכור היום ובכל יום לזרע ידידיך ׳
תפן אלינו ברחמים ׳ כי אתה הוא בעל הרחמים ׳
בתחנון ובתפלה נקדם ׳ כמו שהודעת לענו
מקדם ׳ ומחרון אפך תשוב ׳ כמו בתורתך
כתוב ׳ ובצל כנפיך נחסה ונתלונן ׳ כיום
וירד ײ׳ בענן ׳ תעבור על פשע ותמחה אשם ׳
כיום ויתיצב עמו שם ׳ תאזין רונו. שוע ותקשיב

כרצון מחמיר ׃ כיום ויקרא בשם יי ושם
נאמר

ויעבר יי וסלחת

לעונינו ״ סלח לנו ״ כי אתה ״ האזינה ״
ברועה ״ אלהים בושנו במעשינו ונכלמנו
בעונינו ״ אלהים בושנו ונכלמנו להרים
פנינו אליך ״ אין לנו פה להשיב ולא מצח
להרים ראש ״ כי עונותינו עברו ראשינו
כמשא כבד יכבדו ממנו ״ כי עונינו נגד
נדאנ ומחטאותינו ״ כי עונותינו עברו רבו.
למעלה ראש ואשמותינו גדלה עד שמים ״
כי עונותינו רבו מלמנות וחטאתינו עצמו
מספר ״ לך לבדך חטאנו והרע בעיניך ר
עשינו ״ כי משעינו אתנו ועונותינו ידענום ״
ידענו יי רשענו עון אבותינו כי חטאנו לך ״

לך ה' הצדקה ולנו בשת הפנים כהיום הזה:
אם עונינו ענו בנו ה' עשה למען שמך. אם
עונות תשמר יה ה' מי יעמוד. כי עמך
הסליחה למען תורא. כי עמך מקור חיים
באורך נראה אור. כי רבו משובותינו. לך ה'
חטאנו. הרב כבסנו מעונינו ומחטאתינו.
טהרנו. זכור רחמיך ה' וחסדיך כי
מעולם המה. זכור רחמיך אשר מעולם
כי מעולם קוינו לך. זכרנו ה' ברצון עמך
פקדנו בישועתך. לה' הישועה. ה' צבאות
עמנו. ה' צבאות. ה' הושיעה. **הטה**

סליחה

שארית אום נענבת , למניך נעבת
אני חלף שנים כגור נלוה יושבת

ליום אשר סמך אחרי | על רעות חושבת
נחוש העשירי | הוא חדש טבת"
בחדש זה אני אבכה | דמעותי עד יבושתי
יען כי בו נקהלו | על הלאות שלשתי,
בו החלה הנגף | נעם נגרדו לבושתי
ובו סמך על אחרי | ערמות סוסיו נחושתי
וגם אסף בו עזרה | תוקש במרים אחשתי
ונשארתי מאחריו | כיתוחה נעזבתי"
אחרי סמך בחדש זה | על עיר ירושלים
ויראה אן בכברי | ונהמו שולים
לשמוע זאת הלא | נבהלו ימנותי כבלים
ואבכה יום ואיליל | כמו ילדת אולים
ואתדורדור וכנשר | קרחתי ברחבתי"
עורי המון רחמיך | יהמו על רחמיך,
ויגלה שאון קריך, | אל גם שחי ירוניך,
ושוב ורחם והנחם | על הרעה לעמך,

ומה הנערה ענייה   בבור גלות יושבת
פנה אלינו ברחמים   ורחם ירושלים
ביום זה תשלח גואלך   כמו יצאת אהלים
ושועת עניך תעלה   לך שוכן שמים
ראה כי כבר לקחו   מחטאתם כפלים
לאחת תהיה לשועתי קשבת

רהוטה

אנשי אמונה אבדו   באים בכח מעשיהם
גבורים לעמוד בפרץ   דוחים את הגזרות
היו לנו לחומה   ולמחסה ביום זעם
זועכים אף בלחשם   חמה עוצרים בשועם
טרם קראוך עניתם   יודעים לעתור ולרצותך
כאב רחמת לרעכם   לא השבות פניתם ריקם
מרוב עונינו אבדו   נאספו מנו מחטאינו
סגו האבות לשוחות   עזבונו כיתמות ואלמנות

תמו. עוללי גלו נזרותנו. חושבינו חרפה
קרואים בארץ חן ראוים לרצונך בעתר
שוטטנו בארבע פינות קרובה לא הונחנו
שבנו אליך בבושת פנים לחננך אל כעת נרצינו.״

אל מלך ״ ויעבר ״ וסלחת

לעוננו ״ סלח לנו ״ כי אתה ״ האזינה ייי ״
שועה ״ אלהים לנו מחסה ועוז עזרה
בצרות נמצא מאד ״ אלהים זנחתנו פרצתנו.
אנפת תשובב לנו ״ אלהים באו גוים בנחלתך
טמאו. את היכל קדשך שמו. את ירושלים
לעיים ״ אלהים הרם שנאו נפיחו תלהבות
כפירים נהגון ייי ״ אל נקמות ייי אל נקמות
הופיע ״ הנשא שופט הארץ השב גמול על
גאים ״ עד מתי רשעים ייי עד מתי רשעים

יעלוזו. תן להם כמעלם וכרוע מעלליהם
כמעשה ידיהם תן להם השב גמולם להם.
ואנחנו עניים וכואבים ישועתך אלהים ת
תשגבנו. ואנחנו עמך וצאן מרעיתך נודה לך
לעולם לדור ודור נספר תהלתך. ואנחנו לא
נדע מה נעשה כי עליך עינינו. עינינו אל
יי׳ אלהינו עד שיחננו. חננו יי׳ חננו. כי רב
שבענו בוז. זכרנו יי׳ ברצון עמך פקדנו
בישועתך. זכור רחמיך יי׳ וחסדיך כי מ
מעולם המה. זכור רחמיך אשר מעולם כי
מעולם קוינו לך. **חטה**

סליחה ו

לר׳ [illegible] בר

צור ישעי חוסיני אשר נושא כל ריה
שעה עליון לקול אביון ושועתו אל תבזה

לכבוד דור ביום נאמר לבן בוזי החוזה
כתב לך את שם היום עצם היום הזה ״
יה נבאות זכורת לאות אשר גר לי יחד עליהן
כמשל נדי הלא בעדי נאמנו בלשוניהן
ובו נאסף ראש האסף הוא עזרא הכהן
ובו סמך יועץ יחן על קריה ויושביהן
כל אלה קראוני ורבות כזה וכזה ״
אחרי עלה ביום הלז ואין קלקל לחול עזרי
וקם עשירי כעשירי לכלות אחר העשירי
ועוד קשור אתו למשור ערי נגב אלו צירי
להשחית כל פרי אשכול ולבצור ענבי נזירי
אני נגע ולא אדע לדוי אכבה היא אחוזה ״

מחוק שרוך ביום מרוך אחרי עול עיר הקדש
מחה כשעם ואיש ישעם כנשור לחדש
ולתהלה כנחלה ישרוך נחם יקדש ׳
ואחלו כו׳

והמלוכה הנסוכה כימי קדם חדש
ואז לציון כבוד עליון עין בעין נחזה ״

רהוטה

אזכרה מאוד אשר קראני בארבע מכות ר
מאת אף דכאני ידעני הכאני הטיאני ו
אך עתה הלאני דחני בתמונה כו ר
שמאליתי וימניתי הלא שלשת ימים נקבעתי ר
בתעניתי ואלך אין אנשי לבחון ימניתי ושל
נכי חרשו חורשים האריכו למעניתי ״ ומשותי
בתשובה כו בכליות ואמר חשף ומעל ימשל
הוד ושפר פרוף טורף הנותן אחרי שמר
הוא עזרא הכהן הסופר ״ יום שירי בו
עת בן בוזי הקורא כתב לך את שם היום

כמאמרי החוזה ׳ להיות לזכרון לעם נרום –
ונבזה ׳ בענס היום הזה ״ נהי ויליל כמו תני
אמעיר ׳ רונן סדר קדשים בחוטה כו אעיר
סתר טורענות לבני יבעיר ׳ בבאת המלט
וירושלים הוכתה העיר ״ על אלה על פני
אבק זריתי ׳ ועל אלה קבר כריתי ׳ מניתי
לי ארבעתהן וחן בי ירייתי ׳ צדיק הוא יי׳
כי פיהו מריתי ״ קראתי שמך ומתנחם על
רעתי ׳ ראה עני ושמע קול תפלתי ׳ שמע
תחנתי ואיש ישועתי ׳ אל תעלם אזנך לרוחתי
לשועתי ׳ ירח טבת באחד לקיתי בו
ונשתנו על סדרי שרו ונתנו ׳ פררתי
ניעשתי נלה לי מורי טונו ׳ החומר ליס
עה הבאת ׳ מניא בא שוכן אמרוחים אמו
היום הבלה נאוחים ׳ והמוך לשגון

ולשרפי מרכבות הנוראים ״ אל מלך יושב
על כסא רחמים ״

אל מלך ויעבר ״ וסלחת ·

לעונינו ״ סלח לנו ״ כי אתה ״ האזינה יי׳ ״
שועה ״ אלהים באו גוים בנחלתך טמאו ·
את היכל קדשך שמו את ירושלים לעיים ״
נתנו · את נבלת עבדיך מאכל לעוף השמים
בשר חסידיך לחיתו ארץ שפכו · דמם כמים ר
סביבות ירושלים ואין קובר ״ עד אנה יי׳
תשכחנו נצח עד אנה תסתיר את פניך ממנו ״
למה אלהים זנחת לנצח יעשן אפך בצאן ·
מרעיתך ״ למה פניך תסתיר תשכח עניינו
ולחצינו ״ אל תשליכנו מלפניך ורוח קדשך

אַל תִּקַּח מִמֶּנּוּ. אַל תַּשְׁלִיכֵנוּ לְעֵת זִקְנָה
כִּכְלוֹת כֹּחֵנוּ. אַל תַּעַזְבֵנוּ. אַל תַּעַזְבֵנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ. אַל תִּרְחַק מִמֶּנּוּ. אַל תִּרְחַק מִמֶּנּוּ
כִּי צָרָה קְרוֹבָה כִּי אֵין עוֹזֵר. אַל יָשׁוֹב דַּךְ
נִכְלָם עָנִי וְאֶבְיוֹן יְהַלְלוּ שְׁמֶךָ. אַל נָא
תָּשֵׁת עָלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נוֹאַלְנוּ וַאֲשֶׁר
חָטָאנוּ. חָטָאנוּ עִם אֲבוֹתֵינוּ הֶעֱוִינוּ
וְהִרְשַׁעְנוּ.

חטאתנו הלבן ובעונותנו כבס מרוח ורוממים כשלג

תחנה

יי אלהי ישראל שוב מחרון אפך והנחם על הרעה
לעמך

יי אֲדוֹנִי קְרָאוּנִי אֶל אֵבֶל יוֹם מַרָךְ
מֶלֶךְ בָּבֶל עַל יְרוּשָׁלַם
הַנָּבִיא הַחוֹזֵנוּ וְעַתָּה נָחוֹנוּ בְּיָדֵינוּ הָיָה

הקפס

הקמים על ירושלים ״

ושוסי מלאכת גוים ׳ שפכו דמם כמים ׳

סביבות ירושלם ״

דוה נתנני ונדודה ׳ והשחיתו את נחין יהודה

ואת נחין ירושלם ״

הגמיל חומל והמיל חטריון ׳ ויצת אש בנין

ואכלה ארמנות ירושלים ״

העיר בני נבל על בני ׳ כי ירד רע מאת י״י

לשערי ירושלים ׳

לקדר שלם נחול ואל[illegible]דוס ׳ זכור י״י לבני אדום

את יום ירושלים ״

וראה כי אפס עזוב ועצור ׳ והויב על [illegible]

בחוצות ירושלים ״

יאלנו המכושב והנה מאתה ׳ עד מתי אתה

לא תרחם את ירושלים ״

עשה למענך אל עליון · היטיבה ברצונך את
ציון · תבנה חומות ירושלים ״
שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך ״

[illegible] צרוש וצחין ויסל צדנס ביר לבזהם וב

תמה

בעזר האל נותן עוז לתשורות · נשלמו האלפא
ביתות · על ידי הצעיר שמואל נר״ו הנכבד
ה׳ רויאחב נע״ה היום שנים לחדש סיון
שנת חמשת אלפים ארבע מאות ועשרים
לשלה ומרומם ישראל
עשה חיל

עשה לרוענן ח

לין

וב מחרין אל

זיך דרוש וזכי

תמ

ין ע